

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ύμηττου 47-51, 161 21 Καισαριανή. Τηλ. 210-72.24.123 FAX 210-72.23.584
(Internet) <http://www.imkby.gr> (e-mail) info@imkby.gr

Αριθμ. Πρωτ. Φ.1/3/924

Έν Καισαριανῇ τῇ 17ῃ Σεπτεμβρίου 2008

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 79η

Π ρ ο ς

τοὺς Πανοσιολογιωτάτους καὶ Αἰδεσιμωτάτους Πρεσβυτέρους,
τοὺς Ἱεροκέρυκες καὶ τοὺς Ἐφημερίους,
τοὺς Εὐλαβεστάτους Διακόνους
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,
χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

να νέον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος ἀνέτειλε (2008-2009) μετὰ τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγάρχου Κυρίου μας, εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου θὰ ἐργασθῶμεν εἰς τὸ διακόνημα «ἐκάστος ἐν ᾧ ἐκλήθη» (πρὸς Κορινθίους α' 24).

Μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτοῦ σᾶς ἀπευθύνομεν τὴν παροῦσαν Ἐγκύκλιόν μας, ὅπως πράττωμεν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς μας πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπολὶν μας, ἥ ὁποία ἐκτείνεται εἰς δύο μέρη, διὰ νὰ ἀνανεώσωμεν τὸν ζῆλον μας, διὰ νὰ ἐμπνευσθῶμεν καὶ νὰ ἐπιδοθῶμεν μετὰ αὐταπάρνησιν εἰς τὴν ἀποστολὴν μας.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος θὰ ὑπενθυμίσωμεν μερικὰς ἀρχάς, οἱ ὁποῖες ἀφ' ἐνὸς μὲν διαμορφώνουν τὸ ἱερατικὸν φρόνημα καὶ τὴν αὐτοσυνειδησίαν τῶν ποιμένων καὶ ἀφ' ἑτέρου διέπουν τὴν διακονίαν τους.

Α' ΜΕΡΟΣ

1. Έκλελεγμένοι και ἀπεσταλμένοι

Ἡ πρώτη ἀρχὴ προσδιορίζει τὴν σχέσιν τοῦ ποιμένος μετὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ «τὴν κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας» (πρὸς Ἐφεσίους ε' 23).

Εἰς τὴν ἀποχαιρετιστήριον ὁμιλίαν Του ὁ Κύριός μας ἀπευθύνεται εἰς τοὺς μαθητὲς Του λέγων:

«Δὲν μὲ διαλέξατε ἐσεῖς, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς διάλεξα καὶ σᾶς ὥρισα νὰ πᾶτε καὶ νὰ καρποφορήσετε, καὶ ὁ καρπὸς σας νὰ εἶναι μόνιμος. Ὡστε ὅ,τι ζητήσετε ἀπὸ τὸν Πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, νὰ σᾶς τὸ δώσῃ»¹.

Μετὰ τὴν ἀνάστασίν Του ἔδωσε εἰς τοὺς Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους τὴν ἐντολὴν τῆς ἱεραποστολῆς λέγων:

«Καθὼς μὲ ἀπέστειλεν ὁ Πατήρ μου διὰ τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, τοιοῦτοτρόπως κι ἐγὼ σᾶς στέλλω πρὸς συνέχισιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου»².

Μὲ τοὺς δύο αὐτοὺς Κυριακοὺς λόγους τίθενται οἱ ἄξονες τῆς αὐτοσυνειδησίας μας.

α'. Ὅτι ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος μᾶς ἐξέλεξεν κατὰ «τὴν ἀνεξερεῦνητον κρίσιν Του» (πρὸς Ρωμαίους ια' 33).

β'. Μᾶς ἐξέλεξεν, ὅπως εἶπε: «Ἴνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρετε». Ἡ ἐκλογὴ δηλαδὴ συνεπάγεται διακονίαν καὶ καρποφορίαν.

γ'. Μὲ τὴν διακονίαν μας συνεχίζομεν τὴν κοσμοσωτήριον ἀποστολὴν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον, ὅπως θὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰ ἐπόμενα.

2. Ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς μας

Ἡ ἀποστολή, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀνέθεσεν ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι νὰ ὁδηγήσωμεν εἰς τὴν αἰωνίαν δόξαν πολλοὺς υἱοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐννοεῖται τοὺς ἀδελφούς μας. Διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς χειροτονίας μᾶς κατέστησεν μετόχους τοῦ τρισσοῦ ἀξιώματός Του, διὰ τοῦ ὁποίου εἰργάσθη τὴν σωτηρίαν μας, τοῦ ἀρχιερατικοῦ, τοῦ προφητικοῦ καὶ τοῦ βασιλικοῦ, προκειμένου νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ἀνατεθεῖσαν εἰς ἐμᾶς διακονίαν.

1. «Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν» (Ἰωάννου ιε' 16).

2. «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς» (Ἰωάννου κ' 21)).

Παράδειγμα καὶ πρότυπόν μας εἰς τὴν ἀποστολὴν μας ἔχομεν τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, περὶ τοῦ Ὁποίου ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι, εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον εἶπεν εἰς τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν καὶ Πατέρα:

«Θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησες, ἀλλὰ μοῦ ἐτοίμασες σῶμα, διὰ νὰ σοῦ τὸ προσφέρω ὡς θυσίαν εὐάρεστον. Δὲν σοῦ ἄρεσαν θυσίες, ποὺ καίονται ὁλόκληροι εἰς τὸ θυσιαστήριον, οὔτε θυσίες ποὺ προσφέρονται περὶ ἁμαρτίας πρὸς συγχώρησιν· Τότε εἶπα· ἰδοὺ ἦλθα νὰ κάνω τὸ θέλημά σου, ὅπως ἔχει γραφῇ δι' ἐμέ προφητικῶς εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην»³.

Δι' αὐτὸ εἶπεν: «Ἰδικόν μου φαγητὸν εἶναι νὰ πράττω τὸ θέλημα ἐκείνου, ὁ Ὅποιος με ἀπέστειλε εἰς τὸν κόσμον»⁴. Ἐπίσης «Διότι ἔχω καταβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὅχι διὰ νὰ πράττω τὸ θέλημα τὸ ἰδικόν μου ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνου ποὺ με ἔστειλε. Τὸ θέλημα δὲ τοῦ Πατρός μου, ὁ ὅποιος με ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, εἶναι τοῦτο ἀκριβῶς: ἀπὸ ὅλους ἐκείνους ποὺ μοῦ ἔχει δώσει, νὰ μὴ χάσω ἀπὸ αὐτοὺς κανέναν, ἀλλὰ νὰ ἀναστήσω ὅλους αὐτοὺς ἐνδόξως κατὰ τὴν ἐσχάτην ἡμέραν. Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνου, ποὺ με ἀπέστειλε εἰς τὸν κόσμον, καθέναν, ποὺ βλέπει τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς Αὐτὸν, νὰ ἀποκτήσῃ αἰώνιον ζωὴν καὶ ἐγὼ θὰ τὸν ἀναστήσω τὴν ἐσχάτην ἡμέραν»⁵.

Κλείνων τὴν διακονίαν Του, ὀλίγον πρὸ τοῦ σωτηριώδους Πάθους Του, μετὰ παρρησίας εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν προσευχὴν Του εἶπεν εἰς τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν καὶ Πατέρα:

«(Πατέρα μου) ὅταν ἦμουν μαζί τους εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ ἐφύλαττα αὐτοὺς με τὴν δύναμιν τοῦ ὀνοματός σου. Αὐτοὺς ποὺ μοῦ ἔδωκες, τοὺς ἐφύλαξα καὶ κανεῖς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἐχάθη παρὰ μόνον ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας»⁶.

Περὶ τῆς διακονίας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Ὁ Θεός, ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῶν πάντων, ἐνῶ ὠδήγησε πολλοὺς υἱοὺς εἰς τὴν δόξαν, ἔπρεπε με τὸ πάθος νὰ ὀδηγήσῃ τὸν χορηγὸν τῆς σωτηρίας τους εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου του»⁷.

3. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· τότε εἶπον· ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου» (πρὸς Ἑβραίους ι' 5-7).

4. «Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με».

5. «Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰωάννου στ' 38-40).

6. «Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας» (Ἰωάννου ιζ' 12).

7. «Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγα-

«Καὶ κάθε γλῶσσα θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Κύριος διὰ νὰ δοξάζεται ἔτσι ὁ Θεὸς Πατέρας»⁸.

Αὐτὰ ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ἐπισήμανσιν:

«Δι' αὐτὸ πρέπει κι ἐμεῖς νὰ προσέχωμεν περισσότερο εἰς ἐκεῖνα ποὺ ἠκούσαμεν, μήπως ἐξ ἀπροσεξίας μας συμβῇ νὰ παρασυρθῶμεν καὶ πέσωμεν ἔξω»⁹.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ποιμένες ὠθούμενοι ὑπὸ τῶν παθῶν (φιλαργυρίας, φιλοδοξίας, φιληδονίας) ἐκτρέπονται τῆς ἀποστολῆς τους. Ἀλλὰ καὶ ὁ κόσμος προκαλεῖ τοὺς ποιμένες ζητῶν ἀπ' αὐτοὺς σημεῖον, ἀπόδειξιν τῆς ἀποστολῆς τους καὶ τῆς ἐργασίας τους, ὅπως καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

Καθοδηγητικός, διὰ τὸ θέμα αὐτὸ τῶν αἰτουμένων ἀποδείξεων ἀπὸ τοὺς ποιμένες καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι ὁ διεξαχθεὶς διάλογος μεταξὺ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων:

«Τότε ἔλαβαν τὸν λόγον μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς φαρισαίους καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε θέλομεν νὰ ἴδωμεν ἀπὸ σὲ κάποιο ἐξαιρετικὸν καὶ καταπληκτικὸν θαῦμα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς, ἐπιμένει νὰ ζητῇ θαῦμα, Ἀλλὰ δὲν θὰ τῆς δοθῇ ἄλλο θαῦμα, παρὰ μόνον τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ. Διότι καθὼς τότε ὁ Ἰωνᾶς ἦταν εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρες καὶ τρεῖς νύκτες, ἔτσι θὰ εἶναι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέσα εἰς τὸν τάφον ἐπὶ τρία ἡμερόνυχτα. Ἄνδρες Νινευῖτες θὰ ἀναστηθοῦν εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν μαζί με τὴν γενεὰν αὐτὴν καὶ θὰ τὴν κατακρίνουν. Διότι ἐκεῖνοι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὅμως ἐδῶ πολὺ περισσότερο ὑπάρχει ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶ. Καὶ ἡ βασίλισσα τοῦ Νότου θὰ ἀναστηθῇ κατὰ τὴν ἐσχάτην κρίσιν μαζί με τὴν γενεὰν αὐτὴν καὶ θὰ τὴν κατακρίνῃ, διότι ἐκεῖνη ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος. Καὶ ἰδοὺ ἐδῶ εἶναι περισσότερο ἀπὸ τὸν Σολομῶντα»¹⁰.

γόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι» (πρὸς Ἑβραίους β' 10).

8. «Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς» (Πρὸς Φιλιππησίους β' 11).

9. «Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυῶμεν» (Ἑβραίους β' 1).

10. «Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς ὁ προφήτης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν αὐτήν· ὅτι

Ὅπως ἀπόδειξις τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀνάστασις Του, τοιουτοτρόπως καὶ τῆς ἀποστολῆς μας εἶναι ἡ ἀνάστασις τῶν ψυχῶν.

Ἴδου τὸ ἔργον, ἡ σφραγὶς καὶ ἡ δικαίωσις τῆς ἀποστολῆς μας.

3. Οἱ προϋποθέσεις τῆς κλήσεως τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας

Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὸ εὐαγγέλιόν του διηγεῖται τρεῖς περιπτώσεις ὑποψηφίων μαθητῶν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

α'. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐπαρουσιάσθη ἓνας μαθητὴς πρόθυμος, ὡς ἐφαίνετο, νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Κύριόν μας, ἀλλὰ δὲν ἦταν εἰλικρινής, διότι εἰς τὴν ἀποφασίν του ἐκρύπτετο ἰδιοτέλεια, ὅπως συμπεραίνωμεν ἀπὸ τὸν διάλογον, ὁ ὁποῖος ἔγινε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Καὶ ἐνῶ ἐπήγαιναν εἰς τὸν δρόμον, εἶπε κάποιος πρὸς αὐτόν· Κύριε, θὰ σὲ ἀκολουθήσω, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε: Οἱ ἄλεπουδες ἔχουν φωλιές, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔχουν μέρη νὰ κουρνιαξοῦν· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ ἀκουμπήσῃ τὴν κεφαλὴν του»¹¹.

Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὁ Κύριος ἔδειξεν, ὅτι ὁ μαθητὴς Του δὲν πρέπει νὰ τρέφῃ ἐλπίδες, ὅτι ὁ Κύριος θὰ ἐπιλύσῃ τὰ βιοτικὰ προβλήματα του.

Ὁ Κύριος, ὅταν οἱ μαθητὲς μὲ τὸ στόμα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου Τὸν ἠρώτησαν ποίαν ἀμοιβὴν θὰ λάβουν δι' ὅσα ἐθυσιάσαν διὰ νὰ Τὸν ἀκολουθήσουν καὶ γίνουν Μαθητὲς Του, δὲν τοὺς ὑπεσχέθη ἐγκόσμια ἀγαθὰ.

«Ὡμίλησε τότε ὁ Πέτρος καὶ τοῦ εἶπε: Νά, ἐμεῖς ἀφήσαμε τὰ πάντα καὶ σὲ ἀκολουθήσαμε. Τί θὰ γίνῃ μ' ἐμαῖς; Κι ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπάντησε: Σᾶς βεβαιώνω πὺς ἐσεῖς ποὺ μὲ ἀκολουθήσατε, ὅταν θὰ καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου εἰς τὸν μεγάλον θρόνον του, εἰς τὸν καινούριον κόσμον, θὰ καθίσετε κι ἐσεῖς σὲ δώδεκα θρόνους, διὰ νὰ κρίνετε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὅποιος ἄφησε σπίτια ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφές ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ παιδιὰ ἢ χωράφια πρὸς χάριν μου, θὰ πάρῃ ἑκάτὸ φορὲς περισσότερα καὶ θὰ κληρονομήσῃ τὴν αἰώνια ζωὴ. Πολλοὶ θὰ βρεθοῦν ἀπὸ πρῶτοι τελευταῖοι, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τελευταῖοι πρῶτοι»¹².

μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. βασιλίσσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε» (Ματθαίου ιβ' 38-42).

11. «Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει» (Λουκᾶ θ' 57-58).

12. «Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,

Ἀπέκλεισεν μάλιστα τὶς πρόσκαιρες τιμὲς καὶ μάταιες δόξες εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ αἰτήματος τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου.

«Τότε προσῆλθε εἰς αὐτὸν ἡ μητέρα τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τοὺς υἱοὺς της, ἡ ὁποία τὸν προσεκύνησε καὶ ἐζήτησε νὰ τῆς κἀνῃ κάποια χάριν. Αὐτὸς δὲ τῆς εἶπε: Τί θέλεις; Τοῦ λέγει· δώσε διαταγὴν, ὅταν ἀναλάβῃς τὴν βασιλείαν σου, νὰ καθήσουν οἱ δύο αὐτοὶ υἱοί μου ὁ ἓνας εἰς τὰ δεξιὰ σου καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά σου. Ἀλλὰ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε: Δὲν ἤξεύρετε, τί ζητᾶτε. Δύνασθε νὰ πῖετε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖο θὰ πῖω ἐγὼ ἢ νὰ βαπτισθῆτε μετὰ τὸ βάπτισμα μετὰ τὸ ὁποῖο ἐγὼ θὰ βαπτισθῶ; Λέγουν εἰς αὐτὸν· Δυνάμεθα. Τότε λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· τὸ ποτήριον, ποῦ θὰ πῖω ἐγὼ, θὰ τὸ πῖετε καὶ σεῖς καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ θὰ βαπτισθῶ, θὰ βαπτισθῆτε. Τὸ νὰ καθήσετε ὅμως εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά μου, δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὸ δώσω ἐγὼ, ἀλλὰ θὰ δοθῇ εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐτοιμασθῇ ἀπὸ τὸν Πατέρα μου»¹³.

β'. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ἐπαρουσιάσθησαν δύο ἄλλοι ὑποψήφιοι, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν νὰ γίνουν μαθητὲς τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἀφοῦ πρῶτα τακτοποιήσουν κάποιες οἰκογενειακὰς ἐκκρεμότητες καὶ ὑποχρεώσεις τους.

«Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς κάποιον ἄλλον. Ἀκολουθεῖ με. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Κύριε, ἄφησέ με νὰ ἀπέλθω καὶ νὰ θάψω πρῶτον τὸν πατέρα μου καὶ ὕστερα νὰ σὲ ἀκολουθήσω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: ἄφησε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψουν τοὺς νεκροὺς τους, ἐσὺ πῆγαινε νὰ ἀναγγεῖλῃς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Εἶπε καὶ κάποιος ἄλλος· θὰ σὲ ἀκολουθήσω, Κύριε, ἀλλὰ δός μου τὴν ἄδειαν νὰ ἀποχαιρετήσω πρῶτον ἐκείνους, ποὺ εἶναι εἰς τὸ σπίτι μου. Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε: Κάθε ἓνας ποὺ ἔβαλε τὸ χέρι του ἐπάνω εἰς ἀλέτρι καὶ βλέπει εἰς τὰ ὀπίσω δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ»¹⁴.

καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἐκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι» (Ματθαίου ιθ' 27-30).

13. «Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; λέγει αὐτῷ· Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθῆσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου» (Ματθαίου κ' 20-24).

14. «Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολουθεῖ μοι. ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς

Δι' αὐτὸ καὶ οἱ μαθητὲς Του ὡμολόγησαν, ὅτι διὰ νὰ γίνουν μαθητὲς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγκατέλειψαν τὰ πάντα χωρὶς νὰ ἔχουν ὑποσχέσεις διὰ ἐγκόσμιες τιμὲς καὶ ἀπολαβές.

Οἱ τέσσαρες μαθητὲς Ἀνδρέας καὶ Πέτρος, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ὅταν ἐκλήθησαν ἀπὸ τὸν Κύριον «ἀφοῦ ἐπανεφέρον τὰ πλοῖα εἰς τὴν ξηράν, ἀφῆσαν τὰ πάντα καὶ τὸν ἠκολούθησαν»¹⁵ καὶ «αὐτοὶ δὲ παρευθὺς ἀφῆσαν τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα τους καὶ τὸν ἠκολούθησαν»¹⁶.

Ὅμοίως καὶ ὁ ἀπόστολος Ματθαῖος, ὁ τελώνης, «ἀφοῦ ἀφῆκε τὰ πάντα, ἐσηκώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε»¹⁷.

Ἐκ τῶν προηγηθέντων συνάγεται, ὅτι ὁ Κύριός μας ἀπαιτεῖ τελείαν καὶ ὁλοκληρωτικὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀναθέτει.

4. Ἡ εὐθύνη τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι:

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καθώρισαν τὴν εὐθύνην τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας. Συμφώνως μὲ τὴν νομοθεσίαν τους οἱ ποιμένες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἀπὸ τὴν ἀποστολήν τους:

α'. Νὰ οἰκοδομοῦν τὴν Ἐκκλησίαν συνεργαζόμενοι ἁρμονικῶς μεταξύ τους πρὸς δόξαν Θεοῦ.

«Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἄλλους μὲν ἀποστόλους, ἄλλους δὲ προφῆτες, ἄλλους δὲ εὐαγγελιστὰς, ἄλλους δὲ ποιμένες καὶ διδασκάλους πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταρτίζωνται οἱ χριστιανοὶ καὶ νὰ ἐπιτελῇτε τὸ ἔργον τῆς διακονίας, μὲ τὸ ὅποιον οἰκοδομεῖται τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μέχρις ὅτου φθάσωμε νὰ ἔχωμεν ὅλοι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀληθῆ πίστιν καὶ τελείαν γνῶσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ αὐξηθῶμεν εἰς τέλειον ἄνδρα ἀπὸ ἀπόψεως πνευματικῆς καὶ νὰ ἀποκτήσωμεν τὸ μέτρον τῆς πνευματικῆς ὠριμότητος, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔχωμεν πλήρεις τὶς δωρεὰς καὶ τὴν ἠθικὴν τελειότητα τοῦ Χριστοῦ»¹⁸.

πρὸς αὐτόν· οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετὸς ἐστὶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Λουκᾶ θ' 59-62).

15. «Καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ» (Λουκᾶ ε' 11).

16. «Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ» (Ματθαίου δ' 22).

17. «Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ» (Λουκᾶ ε' 28).

18. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφῆτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσίους 11-13).

Ἐπίσης ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Α' ἐπιστολήν του καθορίζει τὴν εὐθύνην τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν οἰκοδόμησιν καὶ αὐξησιν τῆς Ἐκκλησίας.

«Τί εἶναι λοιπὸν ὁ Παῦλος, τί δὲ ἄλλο εἶναι ὁ Ἀπολλῶς παρὰ ὑπηρέτες καὶ ὄργανα ποὺ σᾶς ὠδήγησαν εἰς τὴν πίστιν; καὶ ὑπηρετεῖ ὁ καθένας ἀναλόγως τῶν χαρισμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος τοῦ ἔδωκεν;

Ἐγὼ ἐφύτευσα, ὁ Ἀπολλῶς ἐπότισε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἔδινε αὐξησιν εἰς αὐτήν. Ὡστε οὔτε ἐκεῖνος ποὺ φυτεύει ἀξίζει τίποτε, οὔτε αὐτὸς ποὺ ποτίζει, ἀλλ' ὁ Θεὸς ποὺ δίνει τὴν αὐξησιν. Ἐκεῖνος ποὺ φυτεύει καὶ ἐκεῖνος ποὺ ποτίζει εἶναι ἓνα καὶ τὸ αὐτό· θὰ λάβῃ ὁ καθένας τὸν μισθόν, ποὺ τοῦ ἀνήκει ἀναλόγως τοῦ κόπου του. Ἐμεῖς εἴμεθα συνεργάτες τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον του καὶ ἐσεῖς ὁ ἀγρὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ποὺ μοῦ ἐδόθη, σὰν ἔμπειρος ἀρχιμάστορας ἐγὼ ἔθεσα τὸ θεμέλιον, ἄλλος δὲ συνεχίζει ἐπ' αὐτοῦ τὸ κτίσιμον. Ἀλλ' ὁ καθένας ὥς προσέχη, πῶς οἰκοδομεῖ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον. Διότι κανεῖς δὲν δύναται νὰ βάλῃ ἄλλο θεμέλιον ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ὑπάρχει. Καὶ ὁ θεμέλιος αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐὰν δὲ τώρα κάποιος κτίζῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ θεμέλιον μὲ χρυσάφι ἢ μὲ ἀσήμι ἢ μὲ πολύτιμα πετράδια, μὲ ξυλεία, χορτάρι ἢ ἄχυρο, ἢ ἐργασία τοῦ καθενὸς θὰ φανῇ· θὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸ φῶς ἢ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Διότι ἡ ἡμέρα αὐτὴ θὰ φανερωθῇ μὲ τρόπο πύρινο, καὶ ἡ ποιότητα τοῦ ἔργου καθενὸς θὰ φανῇ, θὰ δοκιμασθῇ ἀπὸ τὴν φωτιά. Ἄν τὸ ἔργον ποὺ ἔκτισε κάποιος ἀντέξῃ, αὐτὸς θὰ λάβῃ μισθόν· ἂν ὅμως τὸ ἔργον κάποιου ἄλλου κατακαῇ αὐτὸς θὰ ζημιωθῇ. Αὐτὸς ὅμως θὰ σωθῇ, ὅπως ἓνας ποὺ περνᾷ μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες. Δὲν γνωρίζετε ὅτι εἰσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας; Ἐὰν κάποιος, λοιπὸν, καταστρέφῃ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν θὰ τὸν ἀφανίσῃ ὁ Θεός. Γιατὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος καὶ ὁ ναὸς αὐτὸς εἰσθε ἐσεῖς. Ἄς μὴ ἐξαπατᾷ κανεῖς τὸν ἑαυτόν του· ἐὰν κάποιος νομίζει ὅτι εἶναι σοφὸς μὲ τὰ μέτρα αὐτοῦ τοῦ αἰῶνα, ὥς γίνῃ μωρός, γιὰ νὰ γίνῃ πραγματικὰ σοφός.

Διότι ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, εἶναι μωρία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Τὸ λέγει καὶ ἡ Γραφή: Ὁ Θεὸς πιάνει τοὺς σοφοὺς στὴν πανουργία τους τὴν ἰδίαν. Καὶ ἄλλοῦ πάλι λέγει: Ξέρει ὁ Κύριος πῶς οἱ σκέψεις τῶν σοφῶν τίποτα δὲν ἀξίζουν. Δι' αὐτὸ κανεῖς νὰ μὴν καυχιέται ὅτι ἀνήκει εἰς ἀνθρώπους. Ὅλα εἶναι ἰδικά σας: Εἴτε ὁ Παῦλος εἴτε ὁ Ἀπολλῶς εἴτε ὁ Πέτρος, εἴτε ὁλόκληρος ὁ κόσμος, εἴτε ἡ ζωὴ, εἴτε ὁ θάνατος, εἴτε ὅσα ὑπάρχουν τώρα, εἴτε ὅσα θὰ εἶναι εἰς τὸ μέλλον, ὅλα σ' ἐσᾶς ἀνήκουν· ἐσεῖς ὅμως ἀνήκετε εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὸν Θεόν»¹⁹.

19. «Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξανεν· ὥστε οὔτε ὁ

Ἐκάστη πρότασις αὐτῆς τῆς περικοπῆς θέτει ἕναν κανόνα συνεργασίας τῶν ποιμένων καὶ τῶν λοιπῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ αὐτοὺς τοὺς κανόνες ὀφείλομεν νὰ διεξάγωμεν τὴν διακονίαν μας. Ἐπισημαίνομεν συνοπτικῶς ὅτι:

I. Ὅλοι εἴμεθα ὑπηρέτες καὶ ὄργανα τοῦ Κυρίου, τὸν Ὅποιον ὑπηρετοῦμεν διὰ τῶν χαρισμάτων, τὰ ὅποια Ἐκεῖνος μᾶς ἔδωσε.

II. Ὅλοι διακονοῦμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ὁ Κύριος αὐξάνει Αὐτήν. Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν τὴν αὐξήσῃ ἡ διακονία μένει ἀτελέσφορος.

III. Οἱ ἐργάτες εἶναι ἴσοι μεταξύ τους. Ὁ καθένας ἐξ αὐτῶν θὰ ἀμειφθῇ ἀναλόγως τοῦ κόπου του.

IV. Ἐνας εἶναι ὁ ὑπεύθυνος τῆς διακονίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οἱ λοιποὶ συνεργάτες ὀφείλουν νὰ οἰκοδομοῦν τὴν Ἐκκλησίαν ἀκολουθοῦντες τὶς ὁδηγίες τοῦ Πρωτεργάτου.

V. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ.

VI. Τὰ κατὰ κόσμον χαρίσματα τῶν ποιμένων δὲν πρέπει νὰ ἀποτελοῦν ἀφορμὴν καυχήσεώς τους, ἀλλὰ κίνητρον διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀρετῶν.

VII. Ὁ Κύριος δίδει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ πάντα, ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ ἀνήκουν εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, νὰ γίνουν δηλαδὴ Σῶμα Αὐτοῦ.

5. Ἡ αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας

Τὸ φρόνημα τοῦ ποιμένος διαμορφώνεται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τὶς ὁποῖες ἐδίδαν οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ρυθμίζων τὰ θέματα τῆς

φυτεύων ἐστὶ τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. εἴ τις τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ· γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν ἐστιν, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ» (πρὸς Κορινθίους Α' γ' 5-23).

ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος τῆς Κορίνθου, μὲ σαφήνεια ἐκθέτει αὐτὴν τὴν αὐτοσυνειδησίαν ὡς ἑξῆς :

«Τοιοῦτοτρόπως ἃς μᾶς θεωρῇ ὁ καθένας, ὡς ὑπηρέτες δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ διαχειριστὲς τῶν μυστικῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ζητεῖται ἀπὸ ἑνὸς διαχειριστὴν καὶ οἰκονόμον εἶναι νὰ ἀποδειχθῇ ἔμπιστος. Πολὺ ὀλίγον λογαριάζω τὸ νὰ κριθῶ ἀπὸ σᾶς ἢ ἀπὸ ἀνθρώπινον δικαστήριον. Ἀλλὰ οὔτε καὶ ἐμέ, τὸν ἴδιον θεωρῶ ὡς ἀρμόδιον διὰ νὰ κρίνω τὸν ἑαυτόν μου. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ συνειδήσίς μου δὲν μὲ ἐλέγχει γιὰ τίποτε, ἀλλὰ δὲν φθάνει αὐτὸ διὰ νὰ εἶμαι δικαιωμένος. Ὁ μόνος ἀρμόδιος διὰ νὰ κρίνῃ, εἶναι ὁ Κύριος. Μὴ κάνετε καμμίαν κρίσιν πρὸ τοῦ ὠρισμένου καιροῦ, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὁ ὅποιος θὰ ρίψῃ πλήρες φῶς εἰς αὐτὰ ποὺ εἶναι κρυμμένα εἰς τὸ σκότος καὶ θὰ φανερώσῃ τίς ἐσωτερικὲς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις τῶν καρδιῶν. Καὶ τότε τὸν ἔπαινον εἰς τὸν καθένα θὰ τὸν ἀποδώσῃ ὅχι ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ Θεός. Αὐτὰ δέ, ἀδελφοί μου, τὰ μετέτρεψα ὥστε νὰ ἐφαρμόζουν εἰς τὸν ἑαυτόν μου καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶ πρὸς ὠφέλειαν ἰδικήν σας· διὰ νὰ μάθετε μὲ τὸ παράδειγμά μας νὰ μὴ σχηματίζετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας φρόνημα παραπάνω ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ εἶναι γραμμένον καὶ μᾶς παραγγέλλει ἡ Γραφή, διὰ νὰ μὴν φουσκώνετε καὶ ὑπερηφανεύεσθε ὁ ἓνας μαθητὴς ἐπειδὴ ἔχει ἀρχηγὸν καὶ διδάσκαλον αὐτὸν τὸν ἓνα κατὰ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ, ποὺ ἔχει ἀρχηγὸν καὶ διδάσκαλον τὸν ἄλλον. Διότι καὶ σὲ τὸν διδάσκαλον, ποῖος σὲ θεωρεῖ καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους; Καὶ τί ἔχεις, ποὺ δὲν τὸ ἔλαβες; Καὶ ἀφοῦ τὸ ἔλαβες, γιατί καυχᾶσαι σὰν νὰ μὴν τὸ ἔλαβες; Τώρα πλέον εἴσθε χορτᾶτοι! Τώρα πλέον εἴσθε πλούσιοι! Χωρὶς ἐμᾶς κατεκτήσατε μόνοι σας τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν! Καὶ εἴθε νὰ βασιλεύατε, διὰ νὰ βασιλεύσωμεν κι ἐμεῖς μαζί σας. Διότι νομίζω, ὅτι ὁ Θεὸς σ' ἐμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἔδωκε τὴν τελευταίαν καὶ πλέον ἀτιμωτικὴν θέσιν, σὰν νὰ εἴμεθα καταδικασμένοι νὰ πεθάνωμε στὸ στάδιον, διότι ἐγίναμε θέαμα εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς (οἱ ἀπόστολοι) εἴμεθα μωροὶ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἐσεῖς εἴσθε συνετοί! ἐμεῖς εἴμεθα ἀδύναμοι, ἐνῶ ἐσεῖς ἰσχυροί! Ἐσεῖς εἴσθε τιμημένοι ἐνῶ ἐμεῖς καταφρονημένοι! Μέχρι τῆς ὥρας αὐτῆς καὶ πεινῶμεν καὶ ὑποφέρομεν ἀπὸ δίψαν καὶ στερούμεθα ἐνδυμάτων, καὶ δεχόμεθα ἄγρια καὶ ἐξευτελιστικὰ κτυπήματα καὶ διωκόμεθα ἀπὸ τόπον εἰς τόπον καὶ κοπιᾶζομεν διὰ νὰ ζήσωμε δουλεύοντες μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια, Ἐνῶ μᾶς ὑβρίζουν, ἀπαντοῦμε μὲ καλὰ λόγια. Ἐνῶ διωκόμεθα, δείχνουμε ἀνοχή. Ἐνῶ μᾶς δυσφημοῦν καὶ μᾶς συκοφαντοῦν, ἀπαντῶμεν μὲ λόγους γλυκεῖς καὶ παρακλητικούς. Καταντήσαμε σὰν σκουπίδια τοῦ κόσμου, ἀπορρίμματα ὅλων ἕως αὐτὴν τὴν στιγμήν»²⁰.

20. «Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων

«Ἀρχίζομεν πάλιν νὰ συσταίνωμεν τὸν ἑαυτὸν μας; Ἡ μήπως χρειαζόμεθα, ὅπως μερικοὶ ἄλλοι, συστατικὰ γράμματα πρὸς ἐσᾶς ἢ νὰ πάρωμεν ἀπὸ ἐσᾶς συστατικὰ γράμματα πρὸς ἄλλους; Ἡ συστατικὴ ἐπιστολὴ μας εἴσθε σεῖς, ἐπιστολὴ γραμμένη μέσα εἰς τὶς καρδιές μας. Καὶ τὴν γνωρίζουν καὶ τὴν διαβάζουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Καὶ γίνεσθε εἰς ὅλους φανεροί, ὅτι εἴσθε ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν τὴν ἔγραψεν ὁ Χριστὸς μὲ διακόνους τοῦ ἐμᾶς. Καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὕτῃ ἔχει γραφῇ ὅχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Καὶ ἐγράφη ὅχι εἰς πλάκες λίθινες ἀλλὰ εἰς ἄλλου εἶδους πλάκες, δηλαδὴ εἰς σάρκινες καρδιές. Τὴν βεβαιότητα αὕτῃ μᾶς τὴν ἔδωσε ὁ Θεὸς μέσῳ τοῦ Χριστοῦ. Δηλαδὴ ἐμεῖς δὲν εἴμεθα ἀπὸ μόνοι μας ἱκανοὶ νὰ θεωρήσωμεν ὅτι κάτι προέρχεται ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους· ἀλλὰ ἡ ἱκανότητά μας προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεόν. Αὐτὸς μᾶς ἀξίωσε νὰ ὑπηρετήσωμε τὴν νέαν διαθήκην, ὅχι τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Γιατὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ὁδηγεῖ εἰς τὸν θάνατον, ἐνῶ τὸ Πνεῦμα δίνει ζωή.

Ἡ διαθήκη τοῦ Μωϋσέως, ποὺ ἦταν χαραγμένη εἰς λίθινες πλάκες καὶ ὁδηγοῦσε εἰς τὸν θάνατον, ἐγκαινιάσθηκε μὲ λαμπρότητα. Οἱ Ἰσραηλῖτες δὲνμποροῦσαν νὰ τὸν ἀτενίσουν ἐξαιτίας τῆς λαμπρότητος τοῦ προσώπου του, ἂν καὶ ἡ λαμπρότης ἐκείνη ἦταν πρόσκαιρος. Πῶς δὲν θὰ εἶναι περισσότερο ἐνδοξος ἡ διακονία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ποὺ δίδει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Διότι, ἐὰν ἡ διακονία ἐκείνη ποὺ κατέληγεν εἰς τὴν κατάκρισιν, ἦταν ἐνδοξος, πολὺ περισσότερο ἡ διακονία αὕτῃ, ποὺ παρέχει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν δικαίωσιν καὶ τὴν σωτηρίαν, ἔχει ὑπεράφθονην δόξαν. Πράγματι, ἡ δόξα εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ παλαιοῦ νόμου δὲν συγκρίνεται μὲ τὴν δόξαν τῆς νέας διαθήκης. Γιατί, ἐὰν ἐκεῖνο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ

Θεοῦ. ὁ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. τίς γὰρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; ἤδη κεκορησμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι» (πρὸς Κορινθίους Α' δ' 1-13).

καταργηθῇ ἐδόθη μὲ λαμπρότητα, πολὺ μεγαλυτέραν λαμπρότητα συνοδεύει αὐτὸ ποὺ διαρκεῖ αἰώνια.

Ἐπειδὴ ἔχομεν μίαν τέτοιαν ἐλπίδα, γι' αὐτὸ ὁμιλοῦμεν μὲ παρρησίαν καὶ ἐλευθερίαν. Καὶ δὲν κάνομεν ὅπως ὁ Μωϋσῆς, ποὺ ἔθετε κάλυμμα εἰς τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴν ἴδουν οἱ Ἰσραηλῖτες τὸ μεγαλεῖον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ καταργηθῇ. Ἀλλὰ ἐτυφλώθησαν οἱ διάνοιές τους. Διότι μέχρι σήμερα μένει τὸ αὐτὸ κάλυμμα, ὅταν ἀναγιγνώσκεται ἀπὸ αὐτοὺς ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, καὶ δὲν σηκώνεται τοῦτο, διότι μόνον διὰ τῆς πίστεως καὶ ἐνώσεως μὲ τὸν Χριστὸν καταργεῖται τὸ κάλυμμα αὐτό.

Ἀλλὰ μέχρι σήμερα, ὅταν διαβάζεται ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, ὑπάρχει κάλυμμα εἰς τὶς καρδιές τους. Ὅταν ὅμως ἐπιστρέψῃ κανεὶς εἰς τὸν Κύριον, τὸ κάλυμμα ἀφαιρεῖται. Ἡ λέξις “Κύριος” ἐδῶ σημαίνει τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου ὑπάρχει τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ ἡ ἐλευθερία. Ὅλοι ἐμεῖς, λοιπόν, χωρὶς κάλυμμα εἰς τὸ πρόσωπον, κοιτάζομεν σὰν εἰς καθρέπτῃν τὴν λαμπρότητα τοῦ Κυρίου, καὶ μεταμορφούμεθα εἰς αὐτὴν τὴν λαμπρὴν εἰκόνα Του μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ Κυρίου, ὁ Ὅποῖος εἶναι τὸ Πνεῦμα, βαδίζομεν ἀπὸ δόξαν εἰς δόξαν»²¹.

21. «Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; εἰ μὴ χρῆζομεν ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; ἢ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναίς. Πεποιήθῃσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαι τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα, καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται, ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγιγνώσκεται Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυπτόμενοι προσώπῳ τῆς δόξης Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος» (πρὸς Κορινθίους Β' γ' 1-18).

Ἐπισημαίνομεν συνοπτικῶς τὶς ἀρχές, οἱ ὁποῖες διαμορφώνουν τὴν αὐτο-συνειδησίαν τοῦ ποιμένου:

I. Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὑπηρέτες τοῦ Χριστοῦ καὶ διαχειριστὲς τῶν μυστικῶν ἀποφάσεων τοῦ Θεοῦ.

II. Ἀπὸ τοὺς ποιμένες ἀπαιτεῖται ἐμπιστοσύνη καὶ ἀξιοπιστία.

III. Ὁ ποιμένας ὅταν ἔχει ἀγαθὴν συνείδησιν διὰ τὴν διακονίαν του δὲν φοβεῖται τὴν ἀνθρώπινην κρίσιν, ἥ ὁποία ἐνδεχομένως νὰ εἶναι καὶ ἀτελής καὶ ἐμπαθής.

IV. Παρὰ ταῦτα ἡ αὐτοδικαίωσις πρέπει νὰ ἀποφεύγεται. Ὅλοι οἱ ποιμένες ὀφείλομεν νὰ θέτῳμεν τὸν ἑαυτὸν μας καὶ τὴν διακονίαν μας ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

V. Οἱ ποιμένες δὲν πρέπει νὰ παρασύρουν τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν ὑπερηφάνειαν.

VI. Οἱ ἀληθινοὶ ποιμένες ταπεινώνονται ἐνώπιον τῶν πιστῶν, στεροῦνται, ὑπομένουν διωγμοὺς καὶ δέχονται ἄνευ γογγυσμοῦ τὴν ἀπόρριψιν.

VII. Οἱ ἀληθινοὶ ποιμένες ἀντιμετωπίζουν μὲ ὑπομονήν, μακροθυμίαν καὶ ἀγαθότητα τὶς ἀδικίες, τὶς συκοφαντίες καὶ τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἀνθρώπων.

VIII. Οἱ ποιμένες μὲ τὴν διακονίαν τους μετατρέπουν τοὺς πιστοὺς εἰς ζῶσα ἐπιστολὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μὲ τὴν ζωὴν τους κηρύττουν τὶς ἐντολὰς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἶναι εὐωδία Χριστοῦ.

IX. Ἡ διακονία τῶν ποιμένων εἶναι ἔνδοξος, ἀφοῦ παρέχει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν δικαίωσιν καὶ τὴν σωτηρίαν.

6. Ἡ σφραγὶς τῆς ἀποστολῆς τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας

Τὸ ἔργον τοῦ ποιμένου, ποὺ εἶναι ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιβεβαιώνει τὴν αὐθεντικότητα τῆς ἀποστολῆς του.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δύο φορές ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἔργον του, ὅτι ἀποτελεῖ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς διακονίας του:

«Ἐὰν δι' ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, τοῦλάχιστον διὰ σᾶς εἶμαι. Διότι ἡ σφραγὶς, μὲ τὴν ὁποίαν πιστοποιεῖται ἐπίσημα τὸ ἀποστολικόν μου ἀξίωμα, εἴσθε διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἐσεῖς, τοὺς ὁποίους ἐγὼ ὡδήγησα εἰς Χριστόν»²².

22. «Εἰ ἄλλοις οὐ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ» (πρὸς Κορινθίους Α' θ' 2).

«Ἀρχίζομεν πάλιν νὰ συσταίνωμεν τὸν ἑαυτὸν μας; Ἡ μήπως χρειαζόμεθα, ὅπως μερικοὶ ἄλλοι, συστατικὰ γράμματα πρὸς σᾶς ἢ νὰ πάρωμεν ἀπὸ σᾶς συστατικὰ γράμματα πρὸς ἄλλους; Ἡ συστατικὴ ἐπιστολὴ μας εἴσθε σεῖς, ἐπιστολὴ γραμμένη μέσα εἰς τὶς καρδιές μας. Καὶ τὴν γνωρίζουν καὶ τὴν διαβάζουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Καὶ γίνεσθε εἰς ὅλους φανεροί, ὅτι εἴσθε ἐπιστολὴ, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Χριστὸς μὲ διακόνους τοῦ ἐμᾶς. Καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔχει γραφῇ ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Καὶ ἐγράφη ὄχι εἰς πλάκες λίθινες ἀλλὰ εἰς ἄλλου εἴδους πλάκες, δηλαδὴ εἰς σὰρκινες καρδιές»²³.

Ὅπως ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶναι τὰ παιδιά ποὺ Τοῦ ἔδωκεν ὁ Θεός^{23α}, δηλαδὴ οἱ ψυχές τῶν σωζομένων, τοιουτοτρόπως καὶ διὰ τὸν ποιμένα δόξα τοῦ καὶ ἔπαινός του εἶναι οἱ ψυχές, οἱ ὁποῖες ὁδηγοῦνται ἀπὸ αὐτὸν εἰς τὴν θεογνωσίαν καὶ τὴν σωτηρίαν.

7. Ὁ ποιμένας καὶ τὸ ποίμνιον

Εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Β' ἐπιστολὴν τοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος καθορίζει τὶς σχέσεις ποιμένος καὶ ποιμνίου καὶ διδάσκει πῶς πρέπει οἱ ποιμένες νὰ συμπεριφέρονται καὶ τί πρέπει νὰ ἀπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς πιστούς:

«Καμμία ἀφορμὴ σκανδάλου δὲν δίνομεν εἰς κανένα, διὰ νὰ μὴν δυσφημηθῇ ἡ διακονία μας. Ἀντιθέτως, μὲ κάθε τι συσταίνομεν καὶ ἀποδεικνύομεν τοὺς ἑαυτοὺς μας σὰν ἀληθινοὶ διάκονοι τοῦ Θεοῦ μὲ ὑπομονὴν πολλή, μὲ θλίψεις, μὲ στενοχώριες, μὲ δαρμούς καὶ μαστιγώσεις, μὲ φυλακίσεις, μὲ τὶς ἐναντίον μας ἐξεγέρσεις, τὶς ταλαιπωρίες, τὶς ἀγρυπνίες, τὴν πείνα, μὲ ἀγνότητα, μὲ κατανόησιν, μὲ εὐσπλαγχνίαν, μὲ καλωσύνην, μὲ διάθεσιν ἀγίαν, μὲ ἀγάπην ἀνυπόκριτον· μὲ λόγον ἀληθινόν, μὲ δύναμιν Θεοῦ, μὲ τὰ ὅπλα τῆς ἀρετῆς εἰς τὸ δεξιὸ χέρι διὰ ἐπίθεσιν καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸ διὰ ἄμυνα, μὲ τιμὴν καὶ καταφρόνησιν καὶ ἐξευτελισμούς, μὲ δυσφήμησιν καὶ ἔπαινον· ὡς ἀπατεῶνες καὶ εἰλικρινεῖς, ὡς ἀπορριπτόμενοι καὶ ἀναγνωριζόμενοι, ὡς φθάνοντες εἰς τὸ χεῖλος τοῦ θανάτου καὶ παρ' ἐλπίδα ζῶμεν· μᾶς βασανίζουν ἀλλὰ δὲν πεθαίνομεν, ὡς λυπούμενοι καὶ ὁμως πάντοτε χαίροντες, ὡς πτωχοὶ ποὺ ὁμως πλούτιζομε πολλοὺς, ὡς ἀκτήμονες ποὺ ὁμως εἰς τὴν διάθεσιν μας ἔχομεν τὰ πάντα.

23. «Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; εἰ μὴ χρήζομεν ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίνας (πρὸς Κορινθίους Β' γ' 1-3).

23α. Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός» (Ἡσαΐου ἡ' 18).

ὦ Κορίνθιοι! ἀπὸ ἀγάπη τὸ στόμα μας ἀνοιξε πρὸς ἐσᾶς, ἡ καρδιά μας ἔγινε πλατειά. Μέσα μας χωρεῖτε ἀνέτως, δὲν ὑπάρχει στενότης χώρου σὲ ἐμᾶς. Ἀλλὰ στενότης χώρου ὑπάρχει εἰς τὴν καρδιάν σας. Σᾶς ὁμιλῶ σὰν παιδιὰ μου. Ἀνταποδώσατε λοιπὸν τὴν αὐτὴν ἀγάπην, κάνετε κι ἐσεῖς τὴν καρδιά σας πλατειάν»²⁴.

Σύμφωνα μὲ τοὺς ἀποστολικοὺς αὐτοὺς λόγους:

I. Οἱ ποιμένες προσέχουν νὰ μὴ δίδουν ἀφορμὴν, ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ ἐμποδιζονται εἰς τὴν πνευματικὴν τους πορείαν.

II. Οἱ ἀληθινοὶ ποιμένες συμπεριφέρονται ὡς διάκονοι τοῦ Θεοῦ μὲ ὑπομονὴν εἰς τὶς στερήσεις καὶ εἰς τοὺς διωγμούς.

III. Οἱ ἀληθινοὶ ποιμένες δὲν ἐξουθενώνονται ἀπὸ τὴν ἐπιθετικὴν καὶ ἀρνητικὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀνθρώπων.

IV. Οἱ ἀληθινοὶ ποιμένες εἶναι πατέρες, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὰ πνευματικὰ τέκνα τους, καὶ ὅταν ἐκεῖνα τοὺς στενοχωροῦν.

24. «Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες. Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδιά ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς» (πρὸς Κορινθίους Β' στ' 2-11).

Β' ΜΕΡΟΣ

Ἐν συνεχείᾳ ἀναπτύσσομεν ὅλην τὴν ἐπιτελουμένην διακονίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν μας εἰς τρεῖς ἐνότητες. Α' Διοίξεις - Β' Πνευματικὴ Διακονία - Γ' Φιλανθρωπία - Κοινωνικὴ προσφορά

Α'. Διοίξεις

Ὁ ποιμένας ὀφείλει νὰ προΐσταται τῆς Ἱεραρχίας ἀσκῶν τὰ διοικητικὰ καθήκοντά του διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ προκοπὴν τῆς Ἱεραρχίας, συμφώνως πρὸς τὸ ἥθος τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν πνευματικότητά Της, τὶς ἰσχύουσες διατάξεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ τὶς δοθεῖσες κατὰ καιροὺς ὁδηγίαι μας.

Ἡ ἀσκῆσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἀπαιτεῖ:

1. Τὴν ἀμεσον συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὴν τήρησιν τῶν ἐκάστοτε παρεχομένων ἀπὸ ἐμᾶς ἐντολῶν.

Τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐπισκοποκεντρικὸν καὶ διασώζει τὴν ἐνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Αναφέρομεν τὸν λθ' Ἀποστολικὸν Κανόνα: «Οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι, ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ἐπιτελείωσαν. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ πεπιστευμένος τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν λόγον ἀπαιτηθησόμενος».

Πέραν τούτων, ἀναφέρομεν καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ θεοφόρου: «Μηδεὶς χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου τί πρᾶσσέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω, ἡ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον οὖσα, ἡ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ. ὅπου ἂν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω· ὥσπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. οὐκ ἔξόν ἐστιν χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν οὔτε ἀγάπην ποιεῖν· ἀλλ' ὃ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον, ἵνα ἀσφαλὲς ᾗ καὶ βέβαιον πᾶν ὃ πράσσεται» (Ἰγνατίου, Σμυρναίοις, § VIII ΒΕΠΕΣ τ. 2, σελ. 281).

2. Τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν συνεφημερίων.

Ὅλα τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτοῦν ὁμόνοιαν, συνεργασίαν καὶ ἀγάπην μεταξὺ τῶν ἐργατῶν εἰς τὸ γεώργιον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θέτει τὶς ἀρχὲς τῆς διακονίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι τὰ πάντα ἐνεργεῖ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα (Β' Κορινθίους ιβ' 6), ὅτι ὅλοι ἀποτελοῦμεν ἓνα σῶμα (Α' Κορινθίους ιβ' 12-27), ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα διακρίνονται διακονήματα καὶ χαρίσματα (Α' Κορινθίους ιβ' 28-31), ὅτι μᾶς ἐνώνουν πνευματικοὶ δεσμοί (Ἐφεσίους δ' 1-7) καὶ ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐργαζόμεθα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἴμεθα συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ Θεὸς αὐξάνει τὴν Ἐκκλησίαν (Α' Κορινθίους γ' 5-8).

3. Τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων καὶ τῶν λοιπῶν συνεργατῶν τῆς Ἑνορίας. Ὅλοι οἱ συνεργάτες μας καὶ κυρίως οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι χρειάζονται ἐνημέρωσιν διὰ τὰ καθήκοντά τους καὶ τὸν τρόπον ἀσκήσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων τους. Περὶ αὐτῶν διαλαμβάνει ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 8/1979 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν» καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 75 (Φ.1/3/1234) 30.11.2007 Ἐγκύκλιός μας.

4. Τὴν ἀρμονικὴν συνεργασίαν τῶν Ἑρανικῶν Ἐπιτροπῶν μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων. Ἴδετε τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 38 (Φ.1/3/1274) 2.11.2004 Ἐγκύκλιόν μας καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμοῦς 774/393/9.3.1984 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν τήρησιν καὶ θεώρησιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν προβλεπομένων βιβλίων τῆς Ἑνορίας, ὡς ἀναφέρονται εἰς τὶς ὑπ' ἀριθμὸν 6 (Φ. 1/3/664) 22.11.2000 καὶ 39 (Φ. 1/3/1275) 2.11.2004 Ἐγκυκλίους μας καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ. 1/4/1213/ 23.12.2003 καὶ Φ.1/4/1453/28.11.2006 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

Ὑπομιμνήσκομεν ὅτι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους προσκομίζονται τὰ τηρούμενα βιβλία εἰς τὶς ἐνορίες διὰ νὰ κλείσουν εἰς τὴν Πρωτοσυγκελλίαν.

6. Τὴν τήρησιν τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς Ἑνορίας.

α'. Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διαχειρίσεων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 2849 (268, 162)/19.1.2007 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐκοινοποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/126/6.2.2007 Ἐγκυκλίου Σημειώματός μας.

Ὑπενθυμίζομεν, ὅτι ἡ διαχείρισις διεξάγεται συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον λογιστικὸν σύστημα τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τηρούμενον διὰ διπλογραφικοῦ συστήματος κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2/59765/0094/10. 10.2001 Ἐγκύκλιον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

Περὶ διαδικασίας ἐνεργείας καὶ ἐλέγχου τῶν λογιστικῶν καὶ διαχειριστικῶν βιβλίων καὶ στοιχείων τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/9/3.1.2008 καὶ Φ.1/4/10/3.1.2008, Φ.1/4/4/3.1.2008 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 1856 καὶ Διεκπεραιώσεως 1209/25.5.2007 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κοινοποιηθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4614/12.6.2007 Ἐγκυκλίου Σημειώματός μας.

Ἐπιπροσθέτως ὑπομιμνήσκομεν καὶ τὰ παλαιότερα Ἐγκύκλια Σημειώματά μας, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς σχετικὰ θέματα ἐλέγχου τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/531/19.4.2004, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκοι-

νοποιήθη τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου 58 καὶ διεκπαιρέσεως 660/2.4.2004 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ θέμα «Κοινοποιήσις Ἐγκυκλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως πρὸς τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθερητὰς μὲ θέμα: Διαδικασίαι, ἐνέργειαι καὶ ἔλεγχος τῶν λογιστικῶν καὶ διαχειριστικῶν βιβλίων καὶ στοιχείων».

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/1270/16.10.2006, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκοινοποιήθη τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου 4363 καὶ διεκπαιρέσεως 2358/-9.10.2006 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ θέμα «Ὁδηγίαι πρὸς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητάς».

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/126/6.2.2007, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκοινοποιήθη ἢ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 2849 (268/162/19.1.2007) Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ θέμα «Ἐνημέρωσις περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως»

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/614/12.6.2007, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκοινοποιήθη τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου 1856 καὶ διεκπαιρέσεως 1209/-22.5.2007 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ θέμα «Παρατηρήσεις καὶ προτάσεις διὰ βασικὰ δημοσιολογικὰ θέματα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διαχειρίσεων».

β'. Εἰδικώτερον ὑπενθυμίζομεν ὅτι ἰσχύουν περὶ συντάξεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ:

Τῶν Ἐκκλησιαστῶν Συμβουλίων οἱ ὑπ' ἀριθμὸν 37 (Φ.1/3/1273)-2.11.2004, 40 (Φ.1/3/1282) 3.11.2004 καὶ 60 (Φ.1/3/1299) 23.10.2006 Ἐγκυκλιοί μας καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ1/4/239/6.3.2002, Φ.1/4/1045/17.11.2003 καὶ Φ.1/4/1075/29.10.2007 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

Τῶν «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 61 (Φ.1/3/-1300)23.10.2006 Ἐγκύκλιός μας καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/240/6.3.2002, Φ.1/4//1044/17.11.2003 καὶ Φ.1/4/1075/ 21.10.2007 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

γ'. Ὁδηγίες διὰ διαχειριστικὰ θέματα παρέχονται:

I. Περὶ θεωρήσεως καὶ σφραγίσεως τῶν βιβλίων τῆς Ἐνορίας καὶ μπλὸκ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/1264/7.12.2007 Ἐγκύκλιον Σημείωμά μας.

II. Περὶ τῶν προβλεπομένων δικαιολογητικῶν δαπανῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2/45564/0026/31.7.2001 Ὑπουργικὴν Ἀπόφασιν (Φ.Ε.Κ. τ. β' 1066/10.8.-2001).

III. Περὶ τρόπου πληρωμῆς διὰ ποσὰ ἄνω τῶν 15.000 ΕΥΡΩ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/510/3.6.2002 Ἐγκύκλιον Σημείωμά μας.

IV. Περὶ παρακρατήσεων ἐπὶ τῶν ποσῶν τῶν δαπανῶν ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/1223/ 29.12.2003 καὶ Φ.1/4/1524/13.12.2006 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

V. Περὶ ὑποβολῆς :

«Δηλώσεως Φόρου Εἰσοδήματος» (Δ.Φ.Ε.)

«Δηλώσεως Στοιχείων Ἀκινήτων» (Ε9)

«Βεβαιώσεως Ἀποδοχῶν» (Β.Α.)

«Δηλώσεως Φόρου Μισθωτῶν Ὑπηρεσιῶν» (Δ.Φ.Μ.Υ.)

«Δηλώσεως Φόρου Ἐνιαίου Τέλους Ἀκινήτων» (Δ.Ε.Τ.Α.Κ.)

«Συγκεντρωτικῶν Καταστάσεων Προμηθευτῶν» (Σ.Κ.Π.),

εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/474/13.4.2005, Φ.1/4/220/27.2.2007, Φ.1/4/252/-3.3.2008, Φ.1/4/286/14.3.2008 καὶ Φ.1/4/525/15.5.2008 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

VI. Περὶ τῶν κατὰ νόμον εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/1352/ 23.11.2004 Ἐγκύκλιον Σημειώμά μας.

VII. Περὶ λήψεως μέτρων διαφανεῖας εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/553/-30.7.2001, Φ.1/4/8/ 4.1.2002 καὶ Φ.1/4/648/15.6.2007 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

VIII. Περὶ διατηρήσεως καὶ καταστροφῆς διαχειριστικῶν καὶ Ἀρχείων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/418/4.1.2002, καὶ Φ.1/4/1269/16.10.2006 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

IX. Περὶ ἐντάξεως εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κτηματολόγιον τῆς ἀκινήτου Περιουσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ν.π.δ.δ. εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/802/1.8.2007, Φ.1/4/629/17.6.2008 καὶ Φ.1/4/885/8.9.2008 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

7. Σχετικὲς ὁδηγίες περὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων παρέχονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 52 (Φ.1/3/1092) 27.9.2005 Ἐγκύκλιόν μας.

Β' Πνευματικὴ Διακονία

ΤΟΜΕΙΣ

1. ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ - ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος .

Ὑπενθυμίζομε τὶς ἀποφάσεις μας, οἱ ὁποῖες ἀνεκοινώθησαν μὲ Ἐγκυκλίους καὶ Ἐγκύκλια Σημειώματα κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἡ θεία λατρεία εἶναι τὸ κέντρον καὶ ἡ κορυφὴ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τῆς Ἑνορίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν. Κέντρον τῆς θείας λατρείας εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Οἱ πιστοὶ τρέφονται ἀπὸ τὴν τράπεζα τοῦ Κυρίου.

Α'. Τὸ πρόγραμμα θείας λατρείας τῶν ἐνοριῶν μας προβλέπει νὰ τελεῖται θεία Λειτουργία:

- α'. Καθ' ἑκάστον Σάββατον καὶ Κυριακή.
- β'. Τὶς ὀριζόμενες εἰς τὸ Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον ἑορτές.
- γ'. Καθημερινῶς ἀπὸ 14ης Νοεμβρίου ἕως 25ης Δεκεμβρίου.
- δ'. Κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν Πανελληνίων Ἐξετάσεων Εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὶς Σχολὰς τῆς Τριτοβαθμίου Ἐκπαίδευσως.
- ε'. Καθημερινῶς ἀπὸ 1-15 Αὐγούστου.
- στ'. Τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν ἐκάστην Τετάρτην τελεῖται ἑσπερινὴ Προηγιασμένη καὶ ἐκάστην Παρασκευὴν πρωϊνὴ.

Β'. Καθημερινῶς εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ἱεροὺς ναοὺς τελοῦνται οἱ Ἐνδιάτακτες Ἱερὲς Ἀκολουθίαι κατὰ τὸ Ὁρολόγιον Πρόγραμμα.

Οἱ Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ προσέρχωνται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἔχουν ἐφημερίαν, καθημερινῶς, ἐκτὸς καὶ ἐὰν εὐρίσκωνται εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν.

Ὁ Ἐφημέριος συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς συνεφημερίους τοῦ τελεῖ τὶς ἐνδιάτακτες Ἱερὲς Ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὶς θεῖες Λειτουργίας τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν τελεῖται Ἱερατικὸν Συλλεΐτουργον.

Ὁ Ἐφημέριος ὑποχρεοῦται νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν τὸ πρωῒ ἕως τῆς 12ης ὥρας καὶ τὸ ἀπόγευμα μίαν ὥραν πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 47 (Φ.1/3/382) 28.3.2005 Ἐγκυκλίου μας ἔχομεν συστήσει τὴν συμμετοχὴν τῶν Πρεσβυτέρων καὶ τῶν Διακόνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας εἰς τὶς ἐνοριακὰς πανηγύρεις καὶ τὶς λοιπὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Γ'. Διὰ τὴν ποιμαντικὴν τῶν Μυστηρίων ἔχουν ἐκδοθῇ Ἐγκύκλιοι μὲ εἰδικὰς ὁδηγίες.

Περὶ προετοιμασίας καὶ πνευματικῆς καταρτίσεως τῶν πιστῶν προκειμένου νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 49 (Φ.113/654) 20.5.2005.

Περὶ Γάμου ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 67 (Φ.1/3/855) 17.8.2007.

Περὶ Βαπτίσεως ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 70 (Φ.1/3/973) 21.9.2007.

Ἐπίσης καὶ τὰ φυλλάδια:

α'. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιά μιὰ καλὴ ἐξομολόγηση».

β'. «Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

γ'. «Ἐλυσε τὶς ὠδίνες τοῦ θανάτου».

δ'. «Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες».

ε'. «Χρήσιμες ὁδηγίες γιὰ τοὺς γονεῖς, ποὺ πρόκειται νὰ βαπτίσουν τὸ παιδί τους».

στ'. «Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας τελέσεως θρησκευτικοῦ Γάμου».

Ταῦτα διατίθενται δωρεὰν διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν πιστῶν.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 45 (Φ.1/3/203) 21.2.2005 Ἐγκυκλίου μας ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ εἰς τοὺς Ἐφημερίους, ὅπως τηροῦν τοὺς ὑπὸ τῆς Πολιτείας Νόμους περὶ ἀλλοδαπῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 2850 (325/204) 19.1.2007 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κοινοποιηθεῖσα εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/100/30.1.2007 Ἐγκυκλίου Σημειώματός μας, ἀπαγορεύει τὴν τέλεσιν ἱερῶν Μυστηρίων εἰς ἰδιωτικὰ Παρεκκλήσια καὶ εἰς ὑπαιθρίους χώρους.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμοὺς 4915 π.ἔ. καὶ διεκπεραιώσεως 172/22.1.2008 Ἐγκυκλίου Σημειώματος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπηγόρευσε τὴν διεξαγωγὴν πανηγύρεων μετὰ κοσμικῆς μουσικῆς καὶ χορῶν ἐντὸς τῶν περιβόλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Δι' ἀποφάσεώς μας ἀπηγορεύσαμεν τὴν διάθεσιν τῶν προαυλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν διὰ πραγματοποίησιν δεξιώσεων, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ὑπερβολικοὺς στολισμοὺς τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων “Ἐγκύκλιός μας 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005”.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν μας καθιερώσαμε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 27 (Φ.1/3/220) 11.3.2003 Ἐγκυκλίου μας τὴν χορήγησιν ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ διὰ τοὺς βαπτιζομένους καὶ συζευγνυομένους.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 8 (Φ1./3/723) 5.12.2000 Ἐγκυκλίου μας ἔχομεν ἀπαγορεύσει τὴν ἀπαίτησιν οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὴν τέλεσιν τῶν ἱερῶν Μυστηρίων εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν καὶ συγχρόνως ἔχομεν καθορίσει τὸν τρόπον διανομῆς τῶν προαιρετικῶν εἰσφορῶν τῶν πιστῶν.

Δ'. Περὶ τῆς διακονίας εἰς τὰ Κοιμητήρια διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 28 (Φ.1/3/636) 31.7.2003 Ἐγκύκλιός μας καὶ ὁ ἰσχύων περὶ αὐτῆς Κανονισμός.

Ε'. Ἐπισημαίνομεν καὶ διὰ τῆς παρούσης ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐπιδεικνύετε σύνεσιν ἅφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν κροῦσιν τῶν κωδῶνων κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ τὴν ἔντασιν καὶ ἅφ' ἑτέρου εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐξωτερικῶν μεγαφώνων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου 2855 καὶ διεκπεραιώσεως 1489/9.7.2003 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/591/8.7.2003, καὶ Φ.1/4/872/4.9.2008 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

ΣΤ'. Διὰ τὴν διακονίαν μας κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, τὴν πρὸ τῶν Χριστουγέννων νηστείαν καὶ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταύγουστου ἀποστέλλομεν ποιμαντικῆς Ἐγκυκλίου περιέχουσες λεπτομερεῖς ὁδηγίες. Ἦτοι:

Ι. Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν οἱ Ἐγκύκλιοι:

12 (Φ.1/3/150) 28.2.2001

20 (Φ.1/3/296) 20.3.2002

26 (Φ.1/3/212) 7.3. 2003

33 (Φ.1/3/217) 11.2.2004

46 (Φ.1/3/260) 2.3.2005

55 (Φ.1/3/206) 24.2.2006

69 (Φ.1/3/944) 14.2.2007

76 (Φ.1/3/280) 7.3.2008

ΙΙ. Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα οἱ Ἐγκύκλιοι:

13 (Φ.1/3/264) 27.3.2001

34 (Φ.1/3/435) 27. 3.2004

48 (Φ.1/3/439) 8.4.2005

56 (Φ.1/3/352) 28.3.2006

66 (Φ.1/3/279) 12.3.2007

77 (Φ.1/3/378) 1.4.2008

III. Διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἡ Ἐγκύκλιος 15 (Φ.1/3/535) 23.7.2001.

IV. Διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδον τῆς νηστείας πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ κατὰ τὸ Ἅγιον Δωδεκαήμερον οἱ Ἐγκύκλιοι:

10 (Φ.1/3/764) 14.12.2000

19 (Φ.1/3/952) 10.12.2001

25 (Φ.1/3/1063) 29.11.2002

32 (Φ.1/3/1065) 19.11.2003

43 (Φ.1/3/1402) 1.12.2004

54 (Φ.1/3/1285) 21.12.2005

64 (Φ.1/3/1423) 16.11.2006

72 (Φ.1/3/1165) 20.11.2007

2. ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Εὐστάθιος Ἀρκαμούζης, Ἐφημέριος.

Ἐτέθη εἰς ἰσχὺν καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν μας ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθμὸν 176/2006 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας «Περὶ Ἱεροψαλτῶν καὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν», ὁ ὁποῖος ἐκοινοποιήθη πρὸς ἐσᾶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ. 1/4/108/2.2.2007 Ἐγκυκλίου Σημειώματός μας πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ προβλέπει τὰ περὶ τῆς καταστάσεως, τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Ἐκκρεμεῖ ἡ ὑποχρέωσίς μας νὰ κατατάξωμεν τοὺς Ἱεροψάλτες, ὡς προβλέπει ὁ ὡς ἄνω Κανονισμὸς κατὰ τὸ ὑπ' ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/340/23.3.2007 Ἐγκύκλιον Σημείωμά μας. Διὰ Ἐγκυκλίου Σημειώματός μας θὰ κληθοῦν οἱ διακονοῦντες εἰς τὰ ἀναλόγια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας νὰ ὑποβάλουν τὰ δικαιολογητικά τους διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς προβλεπομένης πράξεώς μας.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν τήρησιν τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ διὰ τὴν πρόσληψιν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν Ἱεροψαλτῶν.

3. ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΣΥΝΑΞΕΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Υπεύθυνος ὁ Ἱερολογιώτατος Ἀρχιδιάκονος κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκέρυκας.

Θὰ συνεχίσωμεν καὶ κατὰ τὴν νέαν περίοδον τὶς ἐπιμορφωτικές, ἐνημερωτικές συνάξεις τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων.

Δι' αὐτῶν ἐπιδιώκομεν τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν ποιμένων καὶ βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου τοὺς προκειμένου νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὴν ὑπεύθυνην ἀποστολήν τους.

Οἱ συνάξεις αὐτὲς πραγματοποιοῦνται κατὰ τὸ διάστημα τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου-Μαΐου ὡς ἑξῆς :

Δύο ἡμέρες μὲ ἱερὲς Ἀκολουθίες, θείαν Λειτουργίαν, θεῖον κήρυγμα καὶ εἰσηγήσεις τελούμενες ὑπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ τῶν Διακόνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἐπὶ παρουσία μας.

Τὴν Τρίτην ἡμέραν καλεῖται εἰδικὸς εἰσηγητὴς διὰ νὰ ἀναπτύξῃ ἓνα θέμα ποιμαντικοῦ ἐνδιαφέροντος. Μετὰ τὴν εἰσήγησιν διεξάγεται διάλογος.

4. ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ - ΚΥΚΛΩΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ - ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

Υπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Σιφναῖος, Ἱεροκέρυκας.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείπεται τὸ κήρυγμα ἀπὸ τὴν θείαν Λειτουργίαν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ἑορτήν. Ὅφείλετε κατόπιν μεταξύ σας συνεννοήσεως νὰ ἀναλαμβάνετε τὴν διδασχὴν εἰς τὴν σύναξιν τῶν πιστῶν. Ἐκάστη Ἑνορία πρέπει νὰ ἀποτελῇ κέντρον ἐξαγγελίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελισμοῦ, πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ καταρτίσεως τῶν πιστῶν.

Ἐξ αὐτοῦ προκύπτει ἡ ἀνάγκη διοργανώσεως εἰς τὴν Ἑνορίαν καὶ λειτουργίας ἐβδομαδιαίων ἐνοριακῶν συνάξεων.

Διὰ νὰ διευκολυνθῇτε εἰς τὴν προετοιμασίαν τῶν ἀναπτυσσομένων θεμάτων διενείμαμεν τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα. Προτείνομεν νὰ καταρτίσετε πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῶν θεμάτων, ὅπως ἡ διδασχὴ τῶν πιστῶν ἐπιτελῇται μὲ συγκεκριμένην προοπτικήν.

Τὰ ἐσπερινὰ κηρύγματά μας εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς θὰ ἀρχίσουν τὴν Κυριακὴν 12.10.2008.

Τὰ ἀναπτυχθησόμενα θέματα τὴν ἱεραποστολικὴν περίοδον 2008-2009 θὰ ἀναφέρονται εἰς τὸ Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, τὸ ὁποῖον θὰ σχολιάσωμεν κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας.

5. ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Σιφναῖος, Ἱεροκέρυκας.

Τὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως τελεῖται εἰς τὶς ἐνορίες κατὰ δύο τρόπους:

α) Ὑπὸ τοῦ Ἱεροκέρυκος Ἀρχιμανδρίτου κ. Διονυσίου Σιφναίου βάσει προγράμματος κατὰ τὶς περιόδους, τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

β) Ὑπὸ τῶν Ἐντεταλμένων Πρεσβυτέρων Ἐφημερίων, ὅσας ἂν δεήσει. Παραθέτομεν τὸν κατάλογον τῶν Πνευματικῶν - Ἐξομολόγων εἰς τὶς Ἐνορίες:

Ἀρχιμανδρίτης Ἀναστάσιος Τασόπουλος
 Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Σιφναῖος
 Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Δάγλας
 Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος
 Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Μπίλιαρης
 Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Σιδέρης
 Πρωτοπρεσβύτερος Χαράλαμπος Δημητρακάκης
 Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Φέσσας
 Πρωτοπρεσβύτερος Σωτήριος Χριστοδούλου
 Πρωτοπρεσβύτερος Εὐθύμιος Νίκας
 Πρωτοπρεσβύτερος Εὐστάθιος Ἀρκαμούζης
 Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Κέφης
 Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ντόβολος

Διὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν πιστῶν εἰς τὸ Μυστήριον τῆς ἀφέσεως ἐξεδώσαμεν εἰδικὰ φυλλάδια:

α'. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἄγαθός - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγησι».

β'. «Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

6. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος

Ἡ εὐθύνη τῆς διακονίας τοῦ τομέως τούτου τῆς ἱεραποστολικῆς διακονίας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱερὰν Μητροπόλιν, ἡ παρακολούθησις τῆς πορείας αὐτοῦ, ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἀναφυομένων προβλημάτων, ὁ προγραμματισμὸς τῆς δράσεως, ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνοριακῶν νεανικῶν συνάξεων, ἡ ἐξασφάλισις καὶ ἐπι-

μόρφωσις τῶν στελεχῶν τοῦ νεανικοῦ ἔργου καὶ πᾶν ἕτερον συνᾶδον καὶ συντελοῦν εἰς τὴν προώθησιν καὶ ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου τούτου ἀγαθοῦ σκοποῦ, ἔχει ἀνατεθεῖ εἰς τοὺς Ὑπευθύνους Νεότητος Ἐφημερίους.

Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐντάσσονται οἱ ἐνοριακὲς νεανικὲς συνάξεις ὅλων τῶν βαθμίδων, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4//835/ 2.9.2008 Ἐγκύκλιον Σημείωμά μας.

Ὑπεύθυνοι Νεότητος εἰς τίς Ἐνορίες ὀρίζονται:

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ὁ Πρεσβύτερος κ. Μιχαὴλ Πετρόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ Ἱερομόναχος κ. Χρῦσανθος Λιόλιος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Πρεσβύτερος κ. Στέφανος Κωστόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας, ὁ Πρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος, ὁ Ἱερομόναχος κ. Νεκτᾶριος Κανδαρᾶς

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ, ὁ Πρεσβύτερος κ. Σωτήριος Χατζόπουλος

7. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

α'. Κατασκηνωτικῶν Προγραμμάτων β) Σχολῶν Ἀγιογραφίας γ) Σχολῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς β) Χορευτικῶν Τμημάτων.

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, Ἐφημέριος.

Ἐπραγματοποιήθησαν διὰ πέμπτην φορὰν τοὺς παρελθόντες θερινοὺς μῆνες Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον 2008 τὰ Κατασκηνωτικὰ Προγράμματα εἰς τὴν ἱερὰν νῆσον τῆς Τήνου διὰ νέους καὶ νέες τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Τὰ προγράμματα αὐτὰ εἶναι μία ἀκόμη προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πρὸς τοὺς νέους καὶ τίς νέες τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

Διωργανώθησαν τέσσαρες κατασκηνωτικὲς περίοδοι:

Δύο περίοδοι διὰ παιδιὰ Δημοτικοῦ Σχολείου (ἄγόρια καὶ κορίτσια)

Δύο περίοδοι διὰ νέους καὶ νέες Γυμνασίου καὶ Λυκείου (ἄγόρια καὶ κορίτσια).

Ἔχομεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπισημάνει καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν Τμημάτων Ἀγιογραφίας, Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Παραδοσιακῶν Χορῶν εἰς τὶς ἐνορίες διὰ τοὺς νέους καὶ τὶς νέες.

Πρόκειται περὶ δημιουργικῶν δραστηριοτήτων ποὺ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τους.

8. ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης, Ἐφημέριος.

Αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος σύναξις λειτουργεῖ ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου ὑπευθύνου τοῦ τομέως εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς.

Ἐπομένως δύνασθε νὰ συστήσετε εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐκ τῶν ἐνοριῶν σας, ὥστε νὰ μετέχουν εἰς αὐτήν.

9. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόδουλος Κοτσίφης, Ἐφημέριος.

Ἡ προετοιμασία τῶν μελλοντικῶν ποιμένων εἶναι μία σημαντικὴ διακονία. Τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου μαραίνει καὶ κατακαίει πᾶσαν πνευματικὴν ἱκμάδα ἰδίως τῶν ἐφιεμένων ἱεραῶσθαι. Πρὸς αὐτὴν τὴν νοοτροπίαν ἀντιπαλαίοντες μὲ τὴν Χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὀφείλομεν νὰ στηρίξωμεν αὐτοὺς τοὺς νέους, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἐνεφύτευσεν τὴν ἁγίαν κλῆσιν, διὰ νὰ μὴ καταφλεχθοῦν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ὡς οἱ νέοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης οἱ «ἐν μέσῳ πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι».

Ὡστόσο δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῇτε ὅτι ἡ μείωσις τῶν ἱερατικῶν κλίσεων ἐπιδεινοῦται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἀπροθυμίαν πολλῶν νεανίδων νὰ ὑπανδρευθοῦν νέους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἱερωθοῦν.

Ἡ μείωσις αὐτὴ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ συντηρήσωμεν, συνεργούσης τῆς θείας Χάριτος, καὶ νὰ ἐπαυξήσωμεν τὶς ὑπάρχουσες κλίσεις.

10. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Υπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης, Ἐφημέριος.

α'. Εἰς αὐτὸν τὸν τομέα ἐντάσσεται ἡ ποιμαντικὴ διὰ τὰ σχολεῖα. Ἡ ἐμπειρία ποὺ ἔχομε μέχρι σήμερον δὲν ἀποκλείει τὴν συνεργασίαν τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὶς ἐνταῦθα ὑπάρχουσες Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχὲς διὰ τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Διὰ τὴν διακονίαν αὐτῶν δύνασθε νὰ πραγματοποιήσετε τὰ ἑξῆς:

Νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ Σχολεῖα τῆς Ἑνορίας διὰ νὰ γνωρισθῆτε μὲ τὶς ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχὲς καὶ νὰ θέσετε ὑπ' ὄψιν τοὺς τὴν διάθεσίν σας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας νὰ συνεργασθῆτε μαζί τοὺς διὰ τοὺς νέους.

Νὰ ὀργανώσετε τὸν τακτικὸν Ἐκκλησιασμὸν τῶν σχολείων κατὰ τὶς δεδομένες ὁδηγίες μας.

Νὰ ἐμπνευσθῆτε ἄλλες εὐκαιρίες πνευματικῆς οἰκοδομῆς μὲ εἰδικὲς ἐκδηλώσεις καὶ πρωτοβουλίες.

Νὰ ἐπικοινωνήσετε μὲ τοὺς συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν συμπαράστασίν τοὺς εἰς τὴν διακονίαν σας.

Νὰ ἐνημερώσετε εὐρέως τοὺς ἐνοριῖτες σας διὰ τὶς νεανικὲς συνάξεις.

β'. Ἡ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὸν τομέα αὐτὸν περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

I. Τὴν ἀποστολὴν χαιρετισμοῦ πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ὅλων τῶν βαθμίδων (Νηπιαγωγούς - Διδασκάλους - Καθηγητές - Διοικητικὲς καὶ Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές) ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

II. Τὴν ἀποστολὴν μηνύματος πρὸς τοὺς μαθητὲς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν Λυκείων τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας μας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

III. Τὴν διανομὴν ἀντιτύπων Καινῆς Διαθήκης εἰς τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῆς Β' τάξεως Γυμνασίου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προέβημεν εἰς τρεῖς ἐκδόσεις τοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης μετὰ μεταφράσεως τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας, ἐκάστη εἰς πέντε (5.000) χιλιάδες ἀντίτυπα. Τοιουτοτρόπως ἐν συνόλῳ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀκταετοῦς ἀρχιερατείας μας ἔχουν διανεμηθεῖ 15.000 ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

IV. Τὸν ἐκκλησιασμὸν τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

Ἡ διακονία αὕτῃ ἀπαιτεῖ προετοιμασίαν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῶν ὑπευθύνων τῶν Σχολείων.

Προγραμματίζομεν νὰ τελέσωμεν καὶ κατὰ τὴν ἀρξαμένην περίοδον

θεῖες λειτουργίες διὰ τοὺς μαθητὲς τῶν Σχολείων τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας μας κατὰ τὶς δοθεῖσες ὁδηγίες μας.

ν. Τὴν ὁργάνωσιν τῆς σχολικῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Κατ' ἔτος ἐκδίδομεν ἰδιαίτερον φυλλάδιον διὰ νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἐκπαιδευτικοὺς καὶ τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες ὅπως:

«Τοὺς Πατέρες καὶ Διδασκάλους τιμήσωμεν» (2006).

«Ἐγκωμιαστικὸς Λόγος εἰς τοὺς Ἁγίους Μεγάλους Πατέρες καὶ Οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους» (2007).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι πρότυπα ζωῆς» (2008).

Διὰ τὴν ἀρτιωτέραν διοργάνωσιν τῆς ἐορτῆς ἀποστέλομεν ἰδιαίτερον Ἐγκύκλιον Σημείωμα.

vi. Τὸ Πρόγραμμα ἐκτενοῦς προσευχῆς κατὰ τὴν περίοδον τῶν Γενικῶν Ἐξετάσεων, διὰ τῆς τελέσεως τὸ πρῶν τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς εἰδικῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως ὑπὲρ φωτίσεως καὶ ἐπιτυχίας τῶν διαγωνιζομένων νέων καὶ ἐνισχύσεως πάντων ἥτοι διαγωνιζομένων καὶ τῶν ἰδίων οἰκογενειῶν αὐτῶν.

vii. Τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν Σχολείων - Συλλόγων Γονέων καὶ Κηδεμόνων διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν διαφόρων προγραμμάτων τῶν σχολείων καὶ τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων.

viii. Τὴν ἀποστολὴν Συγχαρητηρίου Μηνύματος εἰς τοὺς ἐπιτυχόντες εἰς τὶς Σχολὰς τῆς Τριτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως.

11. ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Λάμπρος Σκόντζος, θεολόγος.

Θὰ συνεχισθῇ τὸ Ἀντιαιρετικὸν Σεμινάριον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος.

Οἱ διαλέξεις πραγματοποιοῦνται τὴν 2αν καὶ τὴν 4ην Τρίτην ἐκάστου μηνὸς καὶ θὰ ἀρχίσουν τὴν Τρίτην 11 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

Μὲ σχετικὸν Ἐγκύκλιον Σημείωμά μας θὰ ἐνημερωθῇτε ἐγκαίρως.

12. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, Ἐφημέριος.

Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ὑπάγονται οἱ προσπάθειες στηρίξεως τῆς συζυγίας, τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας.

Πρὸς τοῦτο θὰ καταρτισθῇ Πρόγραμμα ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων εἰς τὶς Ἑνορίες.

Εἰς τὴν διακονίαν τοῦ τομέως αὐτοῦ τάσσονται καὶ οἱ λειτουργοῦσες Σχολές Γονέων εἰς τὶς Ἑνορίες τῆς Μητροπόλεως.

13. ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς, Ἐφημέριος.

Ὁ Τομέας αὐτὸς συνεστήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 153/1.9.2006 Ἀποφάσεως μας διὰ τοὺς κάτωθι σκοποὺς:

α'. Τὴν ἔγκαιρον καὶ ἔγκυρον πληροφόρησιν καὶ ἐνημέρωσιν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινῆς γνώμης διὰ γυναικεῖα ζητήματα.

β'. Τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῶν χριστιανῶν γυναικῶν εἰς τὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν τῆς Ἑνορίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ'. Τὴν ἀλληλεγγύην εἰς τὸ τοπικὸν καὶ ἐθνικὸν ἐπίπεδον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια ἀπασχολοῦν τὴν γυναῖκα.

δ'. Τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν ἐνδυνάμωσιν τοῦ ρόλου τῆς γυναικὸς εἰς τὸ κοινωνικὸν καὶ προνοιακὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

ε'. Τὴν προώθησιν νέων πρακτικῶν καὶ προσεγγίσεων εἰς τὰ ζητήματα τὰ ὅποια ἀφοροῦν εἰς τὸν γυναικεῖον πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν νέων μορφῶν ἐθελοντικῆς δράσεως.

ς'. Τὴν συλλογικὴν ἔκφρασιν καὶ δρᾶσιν τῶν χριστιανῶν γυναικῶν.

ζ'. Τὴν προβολὴν τῆς ταυτότητος καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς χριστιανῆς γυναικὸς εἰς τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καὶ εἰς τὸ Διαδίκτυον.

η'. Εἰς τὶς κοινὲς δράσεις μετ' ἄλλων συναφῶν ἢ ἐνδιαφερομένων φορέων διὰ γυναικεῖα θέματα εἰς τοπικόν, ἐθνικὸν καὶ διακρατικὸν ἐπίπεδον.

14. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Εὐστάθιος Ἀρκαμούζης, Ἐφημέριος.

α'. Τὸ Γραφεῖον ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας ἀναδιωργανώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 54/21.5.2002 Ἀποφάσεώς μας μὲ τὶς ἐξῆς ἀρμοδιότητες:

I. Ἔχει τὴν εὐθύνην τοῦ συντονισμοῦ τῆς ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας.

II. Συγκεντρώνει τὰς ὑποβαλλομένας καταστάσεις τῶν ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν, καταρτίζει τὶς σχετικὰς καρτέλλες αὐτῶν καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἐκάστοτε ἐνημέρωσίν τους.

III. Ὁργανώνει ἐξορμήσεις αἰμοδοσίας εἰς τὶς ἐνορίες τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

IV. Διὰ σχετικῶν ὁμιλιῶν καὶ ἐντύπων διαφωτίζει τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα.

V. Συνεργάζεται μετὰ τῶν ὑπευθύνων Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἐκάστοτε προσφορωτέρων τρόπων ἐργασίας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ.

β'. Εἰς ἐκάστην Ἐνορίαν ὀρίζεται ὑπεύθυνος Ἐφημέριος διὰ τὴν ἐθελοντικὴν αἰμοδοσίαν ὡς ἐξῆς:

I. Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Εὐστάθιος Ἀρκαμούζης.

II. Κοιμήσεως Θεοτόκου Καισαριανῆς, Ἱερομόναχος κ. Χρῦσανθος Λιόλιος.

III. Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης.

IV. Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος, Πρεσβύτερος κ. Στέφανος Κωστόπουλος.

V. Ἀγίου Δημητρίου Βύρωνος, Πρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος.

VI. Μεταμορφώσεως Βύρωνος, Ἱερομόναχος κ. Νεκτᾶριος Κανδαρᾶς.

VII. Ἀγίου Γεωργίου Βύρωνος, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Φέσσας.

VIII. Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ὑμηττοῦ, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς.

IX. Ἀγίων Ἀποστόλων Ὑμηττοῦ, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Καραούλης.

γ'. Ἔργον τοῦ Ὑπευθύνου Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ εἶναι:

I. Ἡ ἐξεύρεσις, μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐνορίας, ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν.

II. Ἡ τήρησις ὀνομαστικῆς καταστάσεως αὐτῶν, μετ' ἀκριβοῦς διευθύνσεως, τηλεφώνου καὶ ὁμάδος αἵματος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ αἰμοδότης, διὰ νὰ δύναται νὰ γνωρίζῃ τὶς δυνατότητες τῆς Ἐνορίας πρὸς κάλυψιν τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἰμοδοσίας. Ἡ κατάστασις αὕτῃ δέον, ὅπως εὐρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν καὶ τῶν συνεφημερίων αὐτοῦ.

III. Ἡ ἀντιμετώπισις πάραυτα καὶ αὐτοβούλως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἰμοδοσίας τῆς Ἐνορίας αὐτοῦ, καὶ εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας, ἢ ἀναφορὰ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν.

IV. Ἡ ὑποβολὴ ἀνὰ τρίμηνον ἐνημερωτικῆς καταστάσεως ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν, ὡς καὶ ἐκθέσεως πεπραγμένων εἰς τὸ ἀρμόδιον Γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ν. Τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἡ διεύθυνσις καὶ ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου τοῦ ὑπευθύνου ἱερέως διὰ τὴν αἰμοδοσίαν, δέον, ὅπως εὐρίσκωνται ἀναγεγραμμένα εἰς τὸν πίνακα Ἀνακοινώσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Πολλὰ προσφέρει ἡ διακονία αὐτὴ εἰς τὴν κοινωνίαν. Κατ' ἔτος ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις διοργανώνει δύο ἐθελοντικὲς αἰμοδοσίαις Ἑαρινή - Φθινοπωρινή.

15. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος κ. Νεκτάριος Κανδαρᾶς, Ἐφημέριος.

16. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος, Ἐφημέριος.

17. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Νεκτάριος Κουτρούμάνης, Ἐφημέριος.

Τὸ Γραφεῖον συνεστήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 112/16.2.2005 Ἀποφάσεώς μας μὲ σκοπὸν τὴν κάλυψιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν γένει συμπαράστασιν καὶ ἐνίσχυσιν αὐτῶν.

Μὲ ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ 26η Δεκεμβρίου ἔχει κηρυχθεῖ ἡμέρα διὰ τοὺς μετανάστες. Κατ' αὐτὴν διοργανώνεται εἰδικὴ ἐκδήλωσις εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν μας.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ξενοφοβίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ, ἔχομεν ἐκδόσει τὸ βιβλίον «Ὁ ξένος, καὶ ὁ ἀλλοδαπὸς κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφήν».

Εἰς τὰ πλαίσια Εἰδικοῦ Προγράμματος προσφέρονται δωρεὰν αἱματολογικὲς καὶ βιοχημικὲς ἐξετάσεις.

18. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Νεκτάριος Κουτρούμάνης, Ἐφημέριος.

Μὴ παραλείπετε τὸν ἐμπλουτισμὸν τῆς ἐνοριακῆς βιβλιοθήκης τόσον διὰ τὴν ἰδικὴν σας κατάρτισιν ὅσον καὶ διὰ τοὺς πιστοὺς.

Θὰ δημιουργηθῇ βάσις δεδομένων κατὰ θέματα μὲ τίτλους βιβλίων, εἰς τὸν ὅποιον συνεχῶς θὰ προστίθενται νέοι τίτλοι

19. ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Ἱερολογιώτατος Ἀρχιδιάκονος κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Μὲ τίς ἐκδόσεις μας ἀποσκοποῦμεν εἰς τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν.

Εἰς εἰδικὸν ἔντυπον ἀναφέρονται ὅλες οἱ ἄχρι τοῦδε ἐκδόσεις βιβλίων, τευχῶν, πολυπτύχων, προγραμμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Κατὰ τὸ ἱεραποστολικὸν ἔτος 2008-2009 προγραμματίζομεν νὰ ἐκδοθῶν:

α'. «*Ἡ οὐράνια πατρίδα μας - Τὸ ἐσχατολογικὸ φρόνημα τῶν πιστῶν*»
 Ἀναφέρεται εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ἐρχόμενον μέλλοντα αἰῶνα, εἰς τὸν ὅποιον θὰ εἰσέλθῃ ὁ πιστὸς ἐντασσόμενος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀγιαζόμενος ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Θὰ διανέμεται κατὰ τίς πανηγύρεις τῶν ἱερῶν Ναῶν δωρεάν, ὡς συνήθως.

β'. «*Οἱ τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ*».

γ'. Ἔτερα ἐν ὄψει τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν.

δ'. Φυλλάδια πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ποιμαντικῆς διακονίας μας.

20. INTERNET

Ὑπεύθυνος ὁ Ἱερολογιώτατος Ἀρχιδιάκονος κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Εἰς τὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἐκτίθενται πληροφορίες διὰ τὴν διοικητικὴν διάρθρωσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ κείμενα πνευματικῆς οἰκοδομῆς

Ἡ ἐπισκεψιμότητα τῆς ἱστοσελίδος μας δεικνύει, ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα πολλῶν.

Τὴν περίοδο ἀπὸ 1.1.2008 ἕως 31.9.2008 ἐπεσκέφθησαν τὴν σελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας 42.428 ἐπισκέπτες. Ἡ ἱστοσελίδα μας προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον ἐπισκεπτῶν ἐκ 42 χωρῶν.

Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν πιστῶν περὶ τῆς ἀναπτυσσομένης ποιμαντικῆς διακονίας ἀποστέλλομεν σχετικὲς ἀφίσσες πρὸς ἀνάρτισίν τους εἰς τοὺς πίνακες ἀνακοινώσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Γ' Φιλανθρωπία - Κοινωνική Προσφορά

1. «Κεντρικὸν Ταμεῖον Φιλανθρωπίας Ἱερᾶς Μητροπόλεως»:

Διοικεῖται ὑπὸ 7/μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ λειτουργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 43/15.11.74 (Φ.Ε.Κ. 1342 τ. Β') 27.12.1974 Ἱδρυτικῆς Πράξεως.

Καλύπτει τὶς προκύπτουσες ἀνάγκες βοήθειας, προνοίας καὶ ἀρωγῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν μας. Ἀπὸ 1.1.2008 ἕως 30.9.2008 ἔχομε διαθέσει ἐκ τοῦ «Κ.Τ.Φ.» τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων πεντήκοντα δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων ΕΥΡΩ (252. 500,00Ε).

2. Τὰ 9 «Ἐνοριακὰ Ταμεῖα Φιλανθρωπίας»:

Διοικοῦνται ὑπὸ 5/μελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἐνορίας.

Καλύπτουν τὶς ἀνάγκες τῶν ἀπόρων ἐκ τῶν ἐνοριῶν.

3. Τὰ 9 «Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ»:

Τὰ «Σ.Γ.Χ.» λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν Προέδρων τῶν «Ε.Τ.Φ.» Περὶ τῆς φιλανθρωπικῆς διακονίας τῶν «Ε.Τ.Φ.» διαλαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/14865.12.2006 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας.

Προσφέρουν μαγειρευμένον φαγητὸν καθημερινῶς καὶ δέματα τροφίμων εἰς τακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους τροφίμους μὲ τὴν συνδρομὴν ἐθελοντριῶν κυριῶν.

4. Ὑπεύθυνος Ἔργων Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραφεῖμ Μοῦζος, Ἐφημέριος.

Ἐπιμελεῖται ὅλων τῶν δραστηριοτήτων, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

5. Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα Συμπαραστάσεως Γήρατος «Σκέπη Ἀγίας Αἰκατερίνης».

Διοικεῖται ὑπὸ 7/μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ λειτουργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 18/25.11.1975 (Φ.Ε.Κ 683 τ. Β') 24.5.76 Ἱδρυτικῆς Πράξεως.

Τὰ ἔσοδα αὐτοῦ διατίθενται διὰ τὶς ἀνάγκες τῶν ἡλικιωμένων ἀδελφῶν μας.

Εἰς τὶς ἐνορίες ἔχει τοποθετηθεῖ εἰδικὸν κυτίον συλλογῆς τῶν προσφορῶν τῶν πιστῶν.

Τὸ κυτίον αὐτὸ πρέπει νὰ παραμένῃ εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε οἱ πιστοὶ εὐχερῶς νὰ ρίπτουν τὴν ἐλεημοσύνην τους.

6. Πρόγραμμα Διανομῆς Τροφίμων.

Ὑπεύθυνοι ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς καὶ ὁ Πρεσβύτερος κ. Στέφανος Κωστόπουλος Ἐφημέριοι.

Εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Προγράμματος τούτου διανέμονται:

α) Τρόφιμα προσφερόμενα ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος «Τράπεζα Τροφίμων», διὰ τοὺς τροφίμους τῶν «Σ.Γ.Χ.» καὶ τῶν μελῶν τῶν νεανικῶν συντροφικῶν.

Ὑπομιμνήσκομεν ὅτι:

Τὰ προσφερόμενα εἶδη πρέπει νὰ καταναλώνωνται ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.». Ἐὰν οἱ τρόφιμοι παραλάβουν κάποιο τρόφιμο μαζί τους διὰ νὰ τὸ καταναλώσουν, αὐτὸ θὰ γίνεταί μὲ ἰδικήν τους εὐθύνην.

Ἐπειδὴ πολλὰ ἐκ τῶν προσφερομένων προϊόντων ἀναγράφουν ἡμερομηνίαν λήξεως, τὰ εἶδη αὐτὰ πρέπει νὰ διατίθενται πρὸς κατανάλωσιν ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας. Ἐὰν κάποιος ἐκ τῶν τροφίμων δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ καταναλώσῃ τὸ προσφερόμενο ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.» καὶ τὸ παραλάβῃ νὰ τὸ καταναλώσῃ ἐκτὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.», πρέπει νὰ τοῦ ἐπισημάνωμεν ὅτι αὐτὸ τὸ πράττει μὲ ἰδικήν του εὐθύνην καὶ ὅτι πάντως πρέπει νὰ τὸ καταναλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας.

Ἐπειδὴ τὸ Ἰδρυμα ζητεῖ τὰ στοιχεῖα τῶν τροφίμων, οἱ ὑπεύθυνοι Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ διατηροῦν εἰς τὸ ἀρχεῖον καταστάσεις μὲ πλήρη στοιχεῖα τους διὰ νὰ ἀποδεικνύωνται εἰς πᾶσαν ἔρευναν ποῖοι καὶ πόσοι εἶναι οἱ τρόφιμοι τοῦ «Σ.Γ.Χ.».

β) Προϊόντα διατιθέμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὅπως κρέας, ζυμαρικά, ὄρυζα, τυρί, γάλα.

Σχετικῶς διαλαμβάνουν τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/41076/23.9.2005 καὶ Φ.1/3/923/7.9.2007 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν διὰ τὰ διανεμόμενα δωρεὰν προϊόντα συντάσσονται καταστάσεις τῶν δικαιούχων κατὰ τὰ ὑποδεικνυόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου πρότυπα.

Τὰ προϊόντα διανέμονται ἐντὸς τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου προθεσμίας καὶ οὐχὶ πέραν αὐτῆς.

7. «ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας.

Διὰ τοῦ Ἑράνου Ἀγάπης καλύπτομεν τὶς δαπάνες τῆς φιланθρωπικῆς καὶ κοινωνικῆς διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἡ διακονία αὐτὴ διὰ νὰ ἐπιτύχη προϋποθέτει καλὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐξασφάλισιν καταλλήλων, ἐμπείρων καὶ κατηρτισμένων στελεχῶν.

Θὰ λάβετε ἐγκαίρως ὁδηγίες διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ «Ἐράνου ἀγάπης» τοῦ ἔτους 2008.

★ ★ ★

Διὰ τοὺς νεωτέρους ὑπενθυμίζομεν τὶς ποιμαντορικὰς Ἐγκυκλίους μας τῶν προηγουμένων ἐτῶν, εἰς τὶς ὁποῖες ἀναφέρονται οἱ ὁδηγίες μας διὰ τὸ ἱεραποστολικὸν ἔργον μας.

- 1) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1 (Φ. 1/3/540) 24.9.2000
- 2) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 16 (Φ. 1/3/670) 24.9.2001
- 3) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 23 (Φ. 1/3/773) 20.8.2002
- 4) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 31 (Φ. 1/3/706) 1.9.2003
- 5) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 36 (Φ. 1/3/1033) 2.9. 2004
- 6) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 52 (Φ. 1/3/1092) 27.9.2005
- 7) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 59 (Φ. 1/3/1227) 30.9.2006
- 8) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 69 (Φ. 1/3/944) 17.9.2007

★ ★ ★

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Κλείομεν τὴν ἀνὰ χεῖρας Ποιμαντορικὴν Ἐγκύκλιόν μας μὲ τὶς συστάσεις καὶ τὶς προτροπὰς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν κοινὸν πνευματικὸν ἀγῶνα μας.

«Ἡ ἀγάπη σας νὰ εἶναι εἰλικρινής. Νὰ ἀποστρέψετε τὸ πονηρὸν καὶ νὰ εἴσθε προσκολλημένοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Διὰ τῆς φιλαδελφίας νὰ εἴσθε φιλόστοργοι μεταξύ σας. Νὰ προλαβαίνει ὁ καθένας τοὺς ἄλλους εἰς τὸ νὰ τοὺς ἀποδίδῃ τιμὴν. Μὴν εἴσθε ὀκνηροὶ σὲ ὅ,τι πρέπει νὰ δείχνετε ζῆλον. Εἰς τὸ πνεῦμα νὰ εἴσθε θερμοί. Τὸν Κύριον νὰ ὑπηρετῇτε ὡς ἀφωσιωμένοι δοῦλοι. Ἡ ἐλπίδα σας εἰς τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ νὰ σᾶς γεμίζει χαρὰν καὶ νὰ σᾶς ἐνισχύη διὰ νὰ ὑπομένετε εἰς τὴν θλίψιν. Καὶ νὰ ἐπιμένετε εἰς τὴν προσευχήν. Νὰ γίνεσθε συμμέτοχοι καὶ βοηθοὶ εἰς τὶς ἀνάγκες τῶν Χριστιανῶν καὶ νὰ ἐπιδιώκετε τὴν φιλοξενίαν. Νὰ εὐχέσθε δι' ἐκείνους, ποὺ σᾶς καταδιώκουν· νὰ εὐχέσθε καὶ ποτὲ μὴν καταρᾶσθε. Χαίρετε μαζὶ μὲ ἐκείνους ποὺ χαίρουν καὶ κλαίετε μαζὶ μὲ ἐκείνους ποὺ κλαίουں. Νὰ ἔχετε μεταξύ σας τὰ αὐτὰ φρονήματα. Μὴ ἀπο-

βλέπετε καὶ μὴ ἐπιζητῆτε τὶς ὑψηλὰς διακρίσεις καὶ τιμές, ἀλλὰ νὰ συγκαταβαίνετε πρὸς τοὺς ταπεινοὺς. Μὴ σχηματίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας τὸ φρόνημα ὅτι εἴσθε συνετοὶ καὶ ἔχετε ἐσεῖς ὅλην τὴν γνῶσιν. Ἐὰν κάποιος σᾶς ἔκανε κακό, μὴ τοῦ τὸ ἀνταποδίδετε. Φροντίζετε νὰ κάνετε τὸ καλὸν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὅσο ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐσᾶς, προσπαθεῖτε νὰ ἔχετε εἰρηνικὲς σχέσεις μὲ ὅλους. Μὴ ζητῆτε, ἀγαπητοί, μὲ ἐκδικήσεις νὰ ὑπερασπίζετε τὸν ἑαυτὸν σας, ἀλλὰ δώσατε τόπον εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ. Διότι εἶναι γραμμένον. Ἐγὼ θὰ ἀνταποδώσω, λέγει ὁ Κύριος. Ἄν λοιπὸν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, δίνε ψωμὶ καὶ τροφὴν εἰς αὐτόν. Ἐὰν διψᾷ φέρε του νερὸ νὰ πίνη, διότι, ἐὰν πράττης αὐτά, θὰ μαζεύσης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἀναμμένα κάρβουνα. Μὴ νικᾷσαι ἀπὸ τὸ κακόν, ἀλλὰ νίκα μὲ τὸν καλὸν τρόπον»²⁵.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἐν Κυρίῳ πολλῆς ἀγάπης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Καίσαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

25. «Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ ἑαυτοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν» (πρὸς Ῥωμαίους ιβ' 9-21).